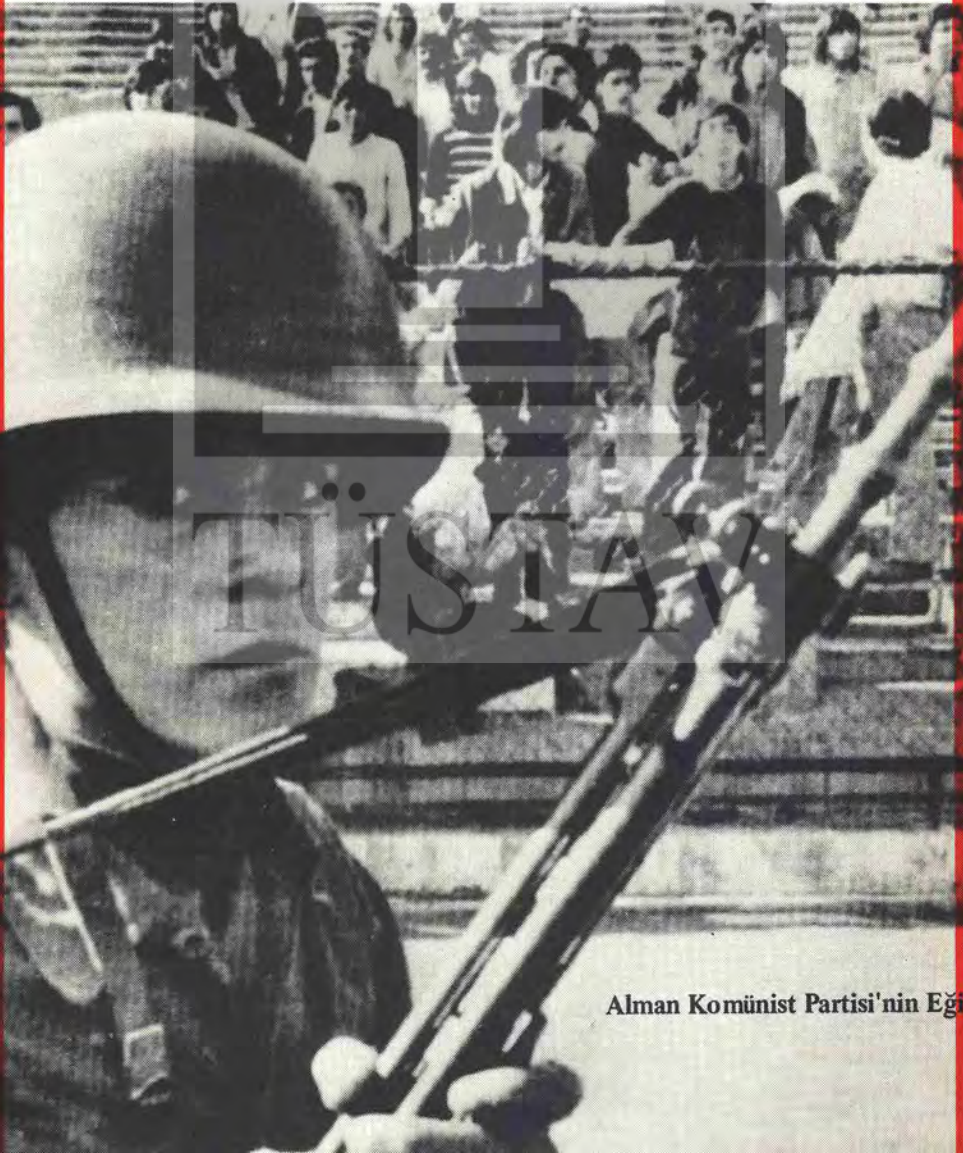

EMPERYALİST KARŞI DEVRİM

□ Niteliği □ Çeşitliliği □ Tarihsel Deneyler □

Alman Komünist Partisi'nin Eğitim Broşürü

İÇİNDEKİLER

Giriş

Karşıdevrimin niteliği
Günümüzdeki ana hedefleri
Emperyalizmin karşıdevrimci faaliyetlerinin
artış nedenleri

1. Karşıdevrim üstüne Marx, Engels ve Lenin

2. Tarihsel Deneyler

Kronstadt ayaklanması
II. Dünya Savaşı sonrası karşıdevrimci faaliyetler
Yunanistan
DAC'de 17 Haziran 1953
Macaristan 1956
Çekoslovakya 1968
Polonya 1980 - 1981
Şili'de karşıdevrim

3. Bugün için çıkaracağımız dersler

GİRİŞ

Polonya Halk Cumhuriyeti'nin daha da gelişmesine ilişkin tartışmalarda anti - sosyalist, karşıdevrimci güçler gözardı edilmeyecek bir rol oynamaktadır. Dikkatli bakıldığında, bu güçlerle ilişkide bulunan dış karşı devrimin etkileri de gözden kaçmamaktadır : Emperyalist gizli haberalma örgütleri ve radyoları, göçmen örgütleri, burjuva kitle iletişim araçlarının muhabirleri, emperyalist ülkelerin hükümetleri ve NATO. Ne ki emperyalizmin karşıdevrimci kışkırtmaları sadece Polonya'da değil , örneğin Angola, Afganistan, İran, Portekiz, Nikaragua ve El Salvador gibi ülkelerde de gözlenmektedir. Halkların, emperyalist sömürü ve sömürgeci baskılardan kurtulma yoluna adım attığı her yerde, emperyalizm, iç karşıdevrimin desteğinden dış askersel müdahaleye kadar tüm çarelere başvurarak bu yolu engellemeye çalışmaktadır. Bu nedenle karşıdevrim sorunu çok günceldir ve dünya çapında bir önem taşımaktadır.

KARŞIDEVRİMİN NİTELİĞİ NEDİR, GÜNÜMÜZDEKİ HEDEFLERİ NELERDİR ?

Karşıdevrimin hedefi her zaman, devrimci hareketi yok etmek, devrimci kazanımları boşa çıkartmak, özellikle de erk sorununu gerici sınıflar yararına sonuca bağlamaktır. Tarihsel olarak gününü doldurmuş sınıflar karşıdevrimin yardımıyla yasal toplumsal gelişmeyi zor kullanarak durdurma çabası içindedirler. Buna ilişkin biçim ve yöntemler de oldukça çokyönlüdür : İçsavaş çıkarma, gerici ayaklanmalar, darbeler, isyanlar, komplolar, bireysel terör, dış askersel müdahaleler, " ekonomik yardımlar"dan , " kültür diplomasisi"nden oluşan biçimler, " köprüler atma " politikası, ideolojik etkinlik kazanma denemeleri vb.

Karşıdevrimin hedefleri :

Emperyalizmin karşıdevrimci faaliyetleri günümüzde birbirine sıkı sıkıya bağlı iki ana hedefe yöneliktir :

- Birincisi, dünya çapındaki devrimci hareketin en büyük kazanımı olan reel sosyalizmin konumunun sarsılması, geriletilmesi ve sonunda yok edilmesi gerekmekte, bu amaca özellikle silahlanma politikası hizmet etmektedir. Bu politika, emperyalizme askersel üstünlük sağlayacak ve böylelikle sosyalizmi zor kullanarak geriletme yada en azından artan silahlanma masraflarıyla ekonomik ve sosyal gelişmesini durdurma olanağını yaratacaktır. Bu amaca aynı şekilde, sosyalizmi içten çökertme ve sosyalizmin uluslararası çekim gücüne karşı geniş kapsamlı anti - komünist iftira kampanyaları aracılığıyla engel olma çabaları da hizmet etmektedir.

- İkinci olarak, Üçüncü Dünya denilen ülkelerdeki ilerici gelişmelere karşı konacak, boşa çıkartılacak ; kapitalist ülkelerdeki ve Üçüncü Dünya ülkelerindeki devrimci gelişmeler önlenecektir. Bu amaca açık zorkullanım hizmet etmektedir : (diğer ülkelerdeki ilerici gelişmelere karşı ABD - saldırı birlikleri; faşist ve askersel rejimlerin desteklenmesi; başta gelen kapitalist ülkelerdeki baskı aygıtının geliştirilmesi), Köklü toplumsal değişimleri, kapitalizm yanlısı sosyal reformist güçleri (Portekiz'de Soares) geçici bir şekilde destekleyerek ve işçi sınıfına belirli ödünler vererek engelleme çabaları da aynı şekilde bu amaca hizmet etmektedir.

Saldırının ana hedefi , reel sosyalizm :

Karşıdevrim ana hedef olarak saldırısını reel sosyalizme ve onun en büyük gücüne, Sovyetler Birliği'ne yöneltmiştir. Bunu hiç de reel sosyalizmi zayıf gördüğü için yapmamaktadır. Tersine, çünkü burada - kuşkusuz sorunlar ve güçlüklerle, ter dökerek ve çaba harcayarak -

özgürlüğüne kavuşmuş emeğin dünyası kurulmaktadır ve bu toplam dünya devrim süreci üzerinde her geçen gün artan bir şekilde etkide bulunmaktadır. " Sovyetler Birliği, sosyalist devletler topluluğunun ve aynı zamanda toplam dünya devrim sürecinin ana gücüdür ... Sovyetler Birliği ekonomik politik ve askersel yönden en güçlü sosyalist ülkedir, bu nedenle dünya devrim sürecinin gelişmesinde diğer ülkelerden çok daha büyük bir önem taşımaktadır. Geçmişte olduğu gibi, gelecekte de sosyalizmin ilerleyişi, işçi sınıfının ve diğer emekçilerin savaşımındaki ve ulusal kurtuluş hareketindeki yükseliş, insanlığın ilerlemesinde yol gösterici olarak Sovyetler Birliği'nin etkinliğine bağlı kalacaktır ". (Alman Komünist Partisi Programı. Sayfa : 11).

EMPERYALİZMİN ARTAN KARŞIDEVRİMCİ ETKİNLİĞİNİN ARDINDA YATAN NEDENLER

Bugün karşıdevrimci güçlerden ve etkinliklerden, on yıl öncesine göre daha çok söz etmekteyiz. Bu neden böyledir ? Acaba emperyalizm daha mı güçlendi ki sosyalizme karşı, tüm özgürlük hareketlerine karşı böylesine aktif bir şekilde hareket edebiliyor ?

Aslında karşıdevrimci saldırıların büyük ölçüde doğrudan hedefi olan bölgeler ve ülkelerin adlarının sıralanması açıkça başka bir olguyu sergilemektedir :

Vietnam, Laos ve Kamboçya, Afganistan, İran, Güney Yemen, Nikaragua ve El Salvador - bunlar sadece bir kaç. Ama bu kadarı dahi şunu göstermektedir : 1917 Ekim Devrimi'nden ve Hitler Almanya'sına karşı kazanılan utku sonucu bir dizi ülkenin özgürlüğüne kavuşmasıyla oluşan Sosyalist Dünya Sistemi'nin ortaya çıkışından beri böylesine köklü, tüm ana-karaları kapsayan devrimci değişimler gerçekleşmemiştir.

Özgürlük hareketlerindeki yükseliş :

Emperyalizm, özgürlük hareketlerindeki yeni bir yükselişe karşı karşıyadır. Hangi Latin yada Orta Amerika askersel diktatörlüğünün halk güçlerince devrileceğini , Pakistan'daki askersel diktatörlüğün daha ne kadar dayanabileceğini, örneğin Namibia'nın ne zaman özgürlüğüne kavuşacağını hiç kimse tam olarak söyleyemez. Hatta ilerici güçlerin geri çekilme durumunda kaldığı yerlerde - Şili gibi - bile, ABD tarafından destek gören faşist çetelerin durumu hiç de güvenli değildir; kuşkusuz bu bir zaman sorunudur. Yada ABD emperyalistlerinin " Camp David Barışı " komedisi ne getirmiştir ? Yakındoğu'da artan bir güvensizlikten ve Sedat'ın Arap dünyasında yalıtılmasından başka hiç bir şey.

Yumuşama politikası ve dünya devrim süreci :

Dünya devrim sürecinin 70'li yıllarda hızlı ilerlemeler göstermesi olgusu, yine bu yıllarda gelişen yumuşama politikasıyla olan bağıni vurgulamaktadır. Her politika gibi yumuşama politikası da ulusal ve uluslararası çaptaki sınıf savaşlarına bağlıydı ve bağlıdır. Bu politika güçler dengesinin sosyalizm, barış ve demokrasiden yana değişmesinin bir sonucudur. Eğer emperyalist güçler bu değişmelerin baskısı altında politik yumuşama sürecine katılıyorlarsa, bu sadece bükemedikleri eli öpmeleridir. Onlar iki hedefe ulaşmayı umuyorlardı : İlkönce, sosyalizmi içten çökertecek etkilerde bulunmayı istiyorlardı (Egon Bahr bunu " yakınlaşma yoluyla değişiklik " diye adlandırırken Brzezinski " köprüler atma politikası"ndan söz ediyordu). Yumuşama politikası nedeniyle, emperyalizme karşı komünistlerde ideolojik ve politik uyanıklığın azalacağına ilişkin hesaplar yapıldı. Komünistler, emperyalizmin izlemek zorunda kaldığı yumuşama koşulları altında dahi içte gerici, dışta saldırgan kaldığını unutabilirlerdi. Anti - sovyetizme bağlı olarak ve bunun yanında, ideolojik oyalama silahı olarak milliyetçiliğe büyük ölçüde umut bağladılar (" Hepimiz Alman'ız!" , " Herşeyden önce hepimiz Polonya'lıyız ! ") ve bu ideolojik çalışmalar ekonomik yardımlarla desteklendi. Bunun tamamen etkisiz bir strateji olduğu söylenemez. Ama ne ki bu stratejiyle sosyalist devletler topluluğundan herhangi bir ülkeyi koparmak başarısını gösteremediler.

Emperyalist güçlerin umutları :

Diğer yandan ise emperyalist güçler, yumuşama politikasının kendi egemenlik alanlarını korumak için bir çeşit güvence olabileceğini, dünya devrim sürecinin ilerlemesini durdurabileceklerini umut ettiler (bu nedenle şu eşitliği öne sürdüler : yumuşama eşittir şu andaki toplumsal statükonun korunması).

Yukarıda emperyalist güçlerin başarıya ulaşamadığını göstermiştik. Bu nedenle yumuşama politikasının sonuçlarından kuşku duymaktadırlar. Ayrıca bu sonuçların her ülkedeki ilerici güçlerin verdiği savaşla gerçekleştiğini kavramak istemediklerinden, toplumsal değişimleri bir dış müdahalenin sonucu olarak, Sovyetler Birliği'nin yada onun "temsilcilerinin " eseri olarak görmekteydiler. Demokrasi ve sosyal ilerleme savaşındaki her ileri adımı, "yumuşamanın ruhuna aykırı bir davranış " diye nitelendirmektedirler.

Sermaye ve kâr çevreleri, " kendi " ülkelerini ağır bunalımlara sürüklediğinden korkuları gittikçe daha da artmaktadır. " Bu sisteme özgü derin bunalım, emperyalizmin varlığının her yanını etkisi altına almakta, ekonomik altyapıyı, sınıflar arası ilişkileri, egemenlik sistemini, tüm iç ve dış politikayı, ideolojik üst yapıyı kapsamı içine almaktadır " (AKP Programı, Sayfa 13).

Gerici güçler yumuşama politikasını durdurmak istiyor :

Bu yüzden emperyalizmin en gerici güçleri yumuşama politikasını durdurmak, mümkünse geri çevirmek, en azından bu politikanın sonuçlarından bir kaçını ortadan kaldırmak için çaba harcamaktadır. Bu yüzden tehdit yalanlarını körüklemektedir. Bu yüzden yeni bir silahlanma yarışı için ayak diremektedir, içte işe demokratik hakları daha da kısmak için uğraşmaktadır. Bu yüzden de reel sosyalizme, Üçüncü Dünya ülkelerindeki ilerici hükümetlere, dünya-daki özgürlük hareketlerine karşı karşıdevrimci kışkırtmalarını artırmaktadır. Bütün bunlar emperyalizmin saldırıya geçtiğini değil, tersine tarihsel olarak savunmaya geçtiğini göstermektedir.

ABD EMPERYALİZMİNİN 1945'DEN BU YANA SİLAHLI SALDIRILARINI GÖSTEREN BİR ZAMAN ÇİZELGESİNDEN

Yıl	Saldırıya uğrayan ülke	Yıl	Saldırıya uğrayan ülke
1945/56	Filipinler	1961	Küba
1946/49	Yunanistan	1962	Guatemala
1946/49	Çin	1962	Küba
1947	Paraguay	1964	Panama
1948	Kosta - Rika	1964	Kolombiya
1949/61	Birmanya	1964/68	Vietnam Dem. Cum.
1950	Porto - Riko	1964/70	Laos
1950	Çin Halk Cum.	1965/66	Dominik Cum.
1950/53	Kore	1966	Tayland
1954	Guatemala	1969	Haiti
1954/73	Güney Vietnam	1969/70	Kamboçya
1955	Kosta - Rika	1971/73	Laos
1955	Çin Halk Cum.	1972/73	Vietnam Dem. Cum.
1958	Lübnan	1973/75	Kamboçya
1958	Çin Halk Cum.	1978	Zaire
1959/62	Laos		

Tüm olarak bakıldığında, toplumsal ilerleme geriye döndürülemez :

Toplumsal dönüşümler süreci bir bütün olarak değerlendirildiğinde - çünkü bazı geri çekilmeler her zaman olasıdır - geriye döndürülemez. Bu süreç gelişmektedir ve tarihin bir yasallı-

ğı olarak gelişecektir. Ama aynı zamanda : " Emperyalizmin halâ büyük bir ekonomik, politik ve askersel güce, yığınları etkilemeye, düşünceleri ters yönde oluşturmaya ve psikolojik (ruhbilimsel) bir savaş yürütmeye yönelik önemli olanaklara sahip olduğunu, tehlikeli bir düşman olarak kaldığını " da bilmeliyiz. (AKP Programı. Sayfa 15).

Emperyalizm halâ tehlikelidir :

İlerici güçler emperyalizmden kaynaklanan tehlikeleri açık seçik gördükleri, emperyalizmin karşıdevrimci etkinliğinin niteliğini daha yakından tanıdıkları, emperyalist karşıdevrimin gösterdiği çeşitliliklerle ve tarihiyle yakından ilgilendikleri ve buradan da günümüzdeki sınıf savaşı için dersler çıkardıkları ölçüde bu tehlikeli düşmana karşı verilecek savaşta o derece daha başarılı olacaklardır. Elinizdeki eğitim kitapçığı işte bu amaca hizmet etmektedir.

TÜSTAV

KARŞIDEVRİM KONUSUNDA MARX, ENGELS VE LENİN

Feodalizmden kapitalizme geçişte karşıdevrim :

Tüm büyük devrimciler her zaman için karşıdevrim tehlikesinin farkındaydılar. 1789'dan sonra Büyük Fransız Devrimi sırasında burjuvazi ile küçük burjuvazi içindeki çeşitli akımlar (örneğin Jakobenler ve Girondenler) arasında süregiden tartışmalarda söz konusu olan başlıca sorun bu sorundu. Eğer üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete, sömürüye, toplumun sınıflara bölünüşüne hiç dokunmayan (başka bir sömürücü sınıfı erke getiren), karşıdevrimin en ölçsüz taşkınlıklarına neden olan feodalizmden kapitalizme geçiş, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyeti kaldırmayı, insanın insan tarafından her çeşit baskı altında tutulmasını ve sömürülmesini yok etmeyi amaç edinen işçi sınıfının temsil ettiği bir güç olarak tarih sahnesinde belirseydi, acaba karşıdevrim sorunu o zaman ne kadar daha yakıcı bir şekilde ortaya çıkardı ? İşçi sınıfı sosyal ve politik savaşlarla henüz harekete geçmemiş, komünist partisi daha kurulmamıştı, ancak Marx ve Engels'in "Komünist Parti Manifestosu"nda, "kocamış Avrupa'daki tüm güçlerin" komünizme karşı bir "kutsal süre avı"nda birleştiklerini yazma zorunluğunu duyacakları kadar bir yığın deneyim birikmişti. Demek ki işçi sınıfına yönelen karşıdevrimci kudurganlık, daha işçi sınıfı tam olarak güçlerini toplamadan önce ve herhangi bir yerde erki ele geçirmeden önce başlamıştı.

Marx, Engels ve Lenin'in karşıdevrim konusundaki temel görüşleri :

Bilimsel sosyalizmin ustaları karşıdevrimle yapacakları savaşım için dersler çıkarmak üzere tüm kendilerinden önceki devrimlerin deneyimlerini derinlemesine incelemeye büyük özen göstermişlerdir. Bu bakımdan devrim ve karşıdevrim konusundaki temel görüşlerden bir çoğu sınıf savaşında çok büyük önem taşımaktadır ki hiç çekinmeden bu temel görüşleri yasalıklar, olarak adlandırabiliriz. Devrim ve karşıdevrime ilişkin öğretilerin hazırlanmasında, dünyanın ilk proleter devrimi, Paris Komünçileri'nin kahramanca savaşı belirleyici bir rol oynamaktadır. 1871 Paris Komünü, işçi sınıfı ve bağlaşıklarının - daha sonraki devrimlerin oynayacağı gibi - kararlı ve birlikte hareket ederlerse ve burjuvazinin direnci kesin olarak kırılırsa, o zaman çabuk, oldukça kânsız ve az kurban vererek erki ele geçirebileceklerini göstermiştir.

Paris Komünü'nden çıkan dersler :

İşte bu açıdan Paris Komünü sırasında düşülen yanlışlar özellikle çok öğreticidir. Bu yanlışlar karşıdevrim tarafından öldürülen 30 bin Komün yandaşı ile çok pahalı ödenmek zorunda kalmıştır. " İki yanlış, bu görkemli utkunun meyvelerini yokett... Proletarya yarı yolda kaldı : 'Mülksüzleştiricileri mülksüzleştirme 'ye girecek yerde, ortak ulusal bir ödevle birleşmiş bir ülkede en yüce adaletin gerçekleşeceği düşlerine kapıldı. Örneğin, bankalar gibi kurumlara elkonmadı, sosyalistler arasında halâ 'adil değişim ' gibi Proudhon'cu teoriler egemendi.İkinci yanlış, proletaryanın ölçsüz yüce gönüllülüğü oldu: Düşmanlarını yok edeceği yerde onları töresel (ahlaki) yönden etkilemeye çalıştı; iç savaştaki salt askerler eylemin önemini küçümsedi ve Paris'teki utkusunu Versailles üzerine yapacağı kararlı bir saldırı ile taçlandırmak yerine, oyalandı ve Versailles Hükümeti'ne karanlık güçleri toplama ve kendisini Mayıs'taki kanlı haftaya hazırlama zamanını kazandırdı " (V.İ. Lenin, Paris Komünü Üzerine, Verlag Marxistische Blatter, Frankfurt am Main 1971. Sayfa 11).

Burjuvazi erkten düşürülürse yazgısına asla razı olmaz :

Paris Komünü, burjuvazinin kendi erki yanında bir işçi erkine gözyummadığını açıkça göstermiştir. " ... Burjuvazi için başta gelen önlem işçilerin silahlanmasıydı " (V.İ. Lenin,

Werke, Cilt : 28, sayfa 248). Bu, işçi sınıfı için de geçerli olan b.r derstir : Sosyalizmde bir ikinci, hele silahlı bir güç merkezinin oluşmasına izin verilmemelidir. Burjuvazi erkten düşürüldüğünde yazgisına asla boyun eğmez. Karşıdevrime, kanlı teröre başvurmaya her zaman hazır ve hazırdır. Demek ki burjuvazinin direnci kesin olarak kırılmazsa o zaman karşıdevrime başvurmakta ve işte bu anlamda yarım kalmış bir devrim genelde tam bir karşıdevrime neden olmaktadır. Karşıdevrimci eylemlere karşı işçi sınıfının uzlaşmaz bir savaşa girmesi, sosyalist her devrimin başarıya ulaşmasının bir gereği olmaktadır.

İşçi sınıfı politik erkini savunmak zorundadır :

Bu gerek, uluslararası karşıdevrim tarafından yenilgiye uğratılan Par.s Komünü gibi aynı şekilde Rusya'daki utkan Ekim Devrimi'nce ve daha sonraki tüm sosyalist devrimlerce o-naylanmışır. Utkan işçi sınıfı politik erkini kurmak zorundadır ve diğer emekçilerle kurdu-ğu bağlaşıklık içinde hem tüm önemli üretim araçlarını toplumsal mülkiyete aktarmakta, ye-ni toplumun kurulmasında hem de burjuvaziye karşı sosyalizmi kararlı bir şekilde savunmada bu erkten yararlanmak zorundadır. Burjuvazi varolduğu sürece, yitirdiği erkini ve ayrıcalıklar-ını geri kazanmayı deneyecektir. Marx , Engels ve Lenin bu gerçeğin üzerinde defalarca dur-muşlardır.

" Tarihsel gerçek, her köklü devrimde, sömürülenlere göre yıllar boyu geçici olmayan bü-yük yararlar sağlamış sömürücülerin u z u n s ü r e n , d i r e n g e n , u m u t s u z bir di-renişte bulunmalarının bir k u r a l olduğunu göstermektedir. Mankafa Kautsky'nin doğa-dışı hayallerinden başka hiç bir yerde, sömürücüler kendi avantajlarını son, umutsuz bir sa-vaşta, bir dizi savaşta kullanmaya kalkışmadan sömürülenler çoğunluğunun kararlarına bu-yun eğmeyeceklerdir... Ve ilk ciddi yenilgiden sonra yıkılacaklarını hiç ummayan, buna inan-mamış, aklından dahi geçirmemiş olan devrik sömürücüler, on kat artan bir enerjiyle, kuşur-gan bir hırsla ve yüz katına çıkan bir kinle kendilerinden alınan cenneti yeniden elde etmek için savaşa atılırlar ... Ve kapitalist sömürücülerin peşinden küçük burjuvazinin gemiş yığın-ları salına salına gelirler, bütün ülkelerde onyıllar boyunca kazanılan tarihsel deneyimler bun-ların, ne yapacaklarını bilmediklerine ve bocaladıklarına, bugün proletaryayo izlediklerine, yarın ise devrimin güçlükleri karşısında ürkererek gerilediklerine, işçilerin karşılaşacağı bir ye-nilgide yada yarı yenilgide bozguna uğradıklarına, soğukkanlılıklarını yitirdiklerine, tepin-meye başladıklarına, sızlandıklarına, bir kamptan ötekine koştuklarına tanıklık etmekte-dir ... " (V. İ. Lenin, Proletarya Devrimi Ve Dönek Kautsky, Frankfurt am Main 1970.Say-fa 35/ 36, Almanca).

Belirleyici olan, işçi sınıfının ideolojik ve politik olgunluğudur :

Marx, Engels ve Lenin her zaman, hem sermaye üzerinde kazanılacak utkunun hem de karşıdevrimi püskürtmenin büyük ölçüde işçi sınıfının örgütlülük düzeyine, ideolojik ve poli-tik olgunluğuna, partisinin yığınları yönetme yetisine bağlı olduğuna dikkatleri çekmişler-dir. Karşıdevrime karşı verilecek savaşta utku ve başarı, yine büyük ölçüde, devrimcilerin şu noktanın bilincinde olmalarına bağlıdır : " ... Devrimler çoğunluk tarafından yapılır... Dev-rimler bir parti tarafından değil, tüm ulus tarafından yapılır." (Karl Marx , Çağdaş Sosyaliz-min kurucusuyla Görüşme, The Chicago Tribune, 5.1.1879, sayfa 7. Karşılaştırınız : Sosyal Tarih Arşivleri, Cilt 5, sayfa 374, Almanca).

Yığınları kazanma savaşı :

Buradan devrimin yada karşıdevrimin "yazgı"sının yığınları kazanma savaşına bağlı oldu-ğu ortaya çıkmaktadır. Ve bu nedenle sosyalizm ve demokrasinin birliği ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlıdır. Karşı taraf kurulu sosyalizme karşı herşeyi " demokrasi " belgisi altında birleştirdiğinden, bu bağlantı bir zorunluk olmaktadır. Polonya'daki gelişmelerin kanıtladığı gibi bu alanda düşülen yanlışların acısı sonradan çıkar. Bu tür yanlışlar nesnel olarak karşı-

devrime temel hazırlar. Karşıdevrim, " politik özgürlük ", " halkın çıkarları " gibi genel belgiler altında kaçınılmaz olarak başlar. Engels 1884'de bu konuda Bebel'e şunları yazıyordu: " Her ne olursa olsun bunalım günlerinde de daha sonraki günlerde de biricik rakibimiz, saf demokrasi çevresinde kümelenen tüm gericiiliktir. " (Marx -Engels, Toplu Yapıtlar, Cilt 36, sayfa 253, Almanca).

Sosyalizmin kuruluşu uzun bir süreyi gerektirir :

Bu sorun, zorlu bir çok ödevin çözümüne yakından bağlıdır. Çünkü sosyalizmin kuruluşu oldukça uzun bir süreyi gerektirir. Lenin bu sorunu ele alan bir yazısında konuyu şöyle değerlendiriyor :

" ... üretimi yeniden düzenlemek güç bir iştir. Sonra yaşamın tüm alanlarında gerçekleşecek köklü değişimler için zamana gereksinim vardır. Ve son olarak da küçük burjuva ve burjuva ekonomisi alışkanlıklarının ezici etkisi, ancak uzun ve inatçı bir savaş sonucunda ortadan kaldırılabilir... Tüm bu süre içinde hem kapitalistler ve burjuva aydınları arasından bilinçli olarak muhalefet eden kapitalist yardakçıları hem de küçük burjuva alışkanlıklarına ve geleneklerine fazlasıyla bulaşmış olan emekçilerin geniş yığınları ve bunların yanısıra genel olarak bilinçsiz bir şekilde muhalefet eden köylüler direneceklerdir. Bu katmanlarda görülecek olan ikircimli tutumlar kaçınılmaz olacaktır. (V. I. Lenin, Tüm Eserleri, Cilt 29, sayfa 377, Almanca).

Lenin şöyle devam etmektedir, sosyalizmin kuruluşu, " sermaye iktidarının devrilişinden sonra, burjuva devletinin yıkılışından sonra, proletarya diktatörlüğünün kuruluşuyla ortadan kalkmayan, ama biçimi değişen ve bir çok yönden daha da sertleşen uzun, zorlu ve inatçı bir sınıf savaşının eseridir. BURjuvazinin direncine karşı, küçük burjuvazinin tembelliğine, kalıpcılığına, kararsızlığına ve ikircimli tutumuna karşı verilen sınıf savaşında proletarya, erkini savunmak, örgütleyici etkinliğini güçlendirmek, burjuvaziyi terketmekten korkan ve proletaryayı kararsız bir şekilde izleyen katmanların 'tarafsızlığını' sağlamak zorundadır..." (Agy, Sayfa 378).

Devrimcilerin düştüğü yanlışlar :

" Karşıdevrim işte bu noktada harekete geçmeyi denemektedir. Amacına ulaşmak için, işçi sınıfının erkinde belirecek herhangi bir bunalımdan ve aynı şekilde izlenen politikada yığınların hoşnutsuzluğuna yolaçabilecek bir çatlağın ortaya çıkmasına neden olan yanlışlardan yararlanır. Yani gerçek bir karşıdevrim için sadece burjuvazinin bunu istemesi önemli değildir, devrimcilerin yanlışlığa düşmesi de aynı derecede önem taşımaktadır. İş bu kadarla kalmaz : Karşıdevrim amacına ulaşmak için gerektiğinde bir an bile duraksamadan ulusun düşmanları ile anlaşmaya girer." (Agy, Cilt 15, sayfa 28).

Uluslararası karşıdevrim :

Bu durum, birlikleri başkenti kuşatan Bismarc Almanya'sı ile Paris Komünü'nü bastırmak için anlaşma yapan 1871 Fransız burjuvazisinin davranışında belirgin olarak kendini göstermektedir. Eğer Federal Almanya'nın bugünkü yönetici güçleri, halkın yaşamsal çıkarlarını gözönünde bulundurmadan, olanakların elverdiği ölçüde salt sosyalizmi dünya üzerinden kaldırmak için kendilerini tamamen Amerikan burjuvazisine satarlarsa ve Sovyetler Birliği'ne karşı bir atom saldırı savaşı açmak için halkın yaşamını düşüncesizce çılgın Amerikan planlarına kurban etmeye razı olurlarsa, o zaman bu, yukarıdaki davranışın aynı olacaktır.

Nasıl ki Paris Komünü, uluslararası işçi sınıfının düşünce ve davranışında derin izler bırakan ve marksizmin ustalarını sürekli çözümlemeler yapmaya yönelten kahramanca bir örnekse, bu durum Büyük Sosyalist Ekim Devrimi için çok daha geniş kapsamlı bir ölçüde geçerlidir. Burada ilk kez yeryüzünün altıda birinde kapitalizmin zinciri parçalanmıştır. Ve na-

sıl ki Paris Komünü, bir yandan dünya devrimci güçlerinin dayanışmasını görürken, "ulusal düşman " Fransız ve Alman burjuvazisinin Paris işçi sınıfına karşı birlikte hareket etmelerine neden olduysa, aynı şekilde Ekim Devrimi de genç Sovyet iktidarına karşı, 14 emperyalist devlet tarafından 1918 yazında başlatılan müdahale savaşında özellikle açığa çıkan, emperyalist güçlerin dünya çapında bir birlik kurmalarına neden olmuştur.

Karşıdevrimin yeni biçimleri :

Burjuvazi o günden bu yana utkan sosyalizme karşı yeni paktlar, yeni anlaşmalar, yeni dolaplar düzenlemekten bıkmamıştır. Ta ki İkinci Dünya Savaşı büyük kırımına, bu günkü NATO Paktına, Vietnam, Laos ve Kamboçya gibi sosyalist devletlere karşı giriştiği savaşlara kadar... Burjuvazi çeşitli biçimlerde karşıdevrimler düzenlemek için çaba harcamıştır ; örneğin , Haziran 1953'de Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde (DAC) sosyalizmi devirme girişimi, 1956 güzünde Macaristan'da ve daha sonra 1968'de Çekoslovakya'da aynı deneme-ye kalkışması gibi. Günümüzde ise kapsamlı hazırlanmış başka bir girişimin, Polonya Halk Cumhuriyeti'nde sosyalizmi sarsma ve sonunda tasfiye etme girişiminin tanıkları olmaktayız.

TARİHTEN ÇIKAN DERSLER

Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nden bu yana kazanılan tarihsel deneyimlere biraz daha yakından göz atalım. Ancak burada salt karşıdevrimci faaliyetlere ilişkin bir kaç örneği inceleyebiliriz; doğallıkla da karşıdevrimin sadece belirli bazı yönlerini alabiliriz. Genç Sovyet iktidarına karşı girişilen müdahale savaşlarından daha önce söz etmiştik. Bu savaşlar eski rejimi yeniden kurmak için girişilen dolaysız eylemlerdi. Tarihin tekerleğini geriye döndürmeyi amaçlayan bu girişimlerden başka, Ekim Devrimi'nden hemen sonra "yeni çözümler " arayan karşıdevrimci görüşler de eksik değildi. Bunun için de devrimin gidişinden hoşnut olmayan yada ekonomik ve sosyal güçlüklerden genç Sovyet iktidarını sorumlu tutan bazı emekçi gruplarına bel bağlanmıştı. Bu karşıdevrimci girişimlerde, eski egemen katmanları "ürkütmeden " onlara "bağlılık " ortağı kazandıracak sözde devrimci belgeler büyük rol oynuyorlardı. Belgeler ve yalan sözlerle aldatılan bu katmanlar, eski iktidar ve mülkiyet ilişkilerinin yeniden kurulması için kullanılacaklardı. O dönemlerde bunun en somut örneği Kronstadt Ayaklanması'dır.

KRONSTADT AYAKLANMASI

Ekim Devrimi'nden sonra beliren ekonomik ve politik sorunlar :

Ekim Devrimi'nden ve müdahale savaşlarından sonra Sovyet Rusya yeterince ekonomik ve politik sorunlarla karşı karşıya bulunuyordu. Köylüler ürettiklerini teslim etme yükümlüğünden hoşnut değillerdi ; küçük mal üreticileri olarak emeklerinin karşılığı olan ürünleri pazarda serbestçe satmak ve buna karşılık da sanayi ürünleri satın almak istiyorlardı. Karşıdevrimci grupların kalıntıları köylülerin bu hoşnutsuzluğunu hemen kullandılar. Savaştan barışçıl kalkınmaya geçişin güçlüklerinden kendi amaçları doğrultusunda yararlandılar. Çeşitli yerlerde köylüleri ayaklandırmayı başardılar. 1921 yılının Mart ayı başlarında Kronstadt'ta bir ayaklanma patlak verdi. Bu ayaklanma uluslararası burjuvazinin basınında büyük yankı uyandırdı ve bir " halk devrimi " olarak göklere çıkarıldı ve Kronstadt'ı ' tüm Rusya'yı kapsayan bir ayaklanmanın merkezi " haline getirmek için elden gelen herşey yapıldı.

1921'de Kronstadt'ta durum :

Kronstadt, Baltık Donanması'nın üslendiği bir müstahkem mevkiydi. Burada bir zaman-

lar Ekim Devrimi'ne katılmış devrimci denizciler vardı. Eğer denizciler yeniden ayaklanıyorsa, bunun uyarıcı bir etkisi olmalıydı. Ancak 1921 yılının denizcileri, 1917'lerdeki denizciler değildi. Aralarından bir çoğu ya ölmüştü yada ülke ekonomisinin yeniden kurulmasında görev almışlardı. 1921 yılı başlarında Kronstadt denizcilerinin yaklaşık yüzde sekseni köylülerin, özellikle de ürettiklerini teslim etme yükümlüğünden hoşnut olmayan orta halli köylülerin çocuklarıydı. Baltık Donanması'nı oluşturan denizcilerdeki değişiklikler Kronstadt parti örgütlerini de etkiledi. Bundan Sosyal Devrimciler, Menşevikler ve diğer karşı-devrimci gruplar ama tam anlamıyla da Beyaz Muhafızlar yararlandılar. Kronstadt Ayaklanması'nda başı çekenler, " iktidar sovyetlere ama Bolşevikler'e değil " gibi belgeler ortaya atıldılar. Kronstadt şiddetli çarpışmalardan sonra 18 Mart 1921'de aralarında Rusya Komünist Partisi 10. Kongresi'ne katılan 300 delege ve konunun bulunduğu binlerce komünist tarafından takviye edilen Kızılordu birliklerince ele geçirildi.

Lenin, "Toprak Ürünlerinden Alınan Vergiler Üzerine " adlı yapıtında Kronstadt olaylarının nedenlerini ve içyüzünü enine boyuna incelemiştir. Bu kitapçık için hazırladığı planda şöyle der : " Ekonomi, 1921 ilkyazında politikaya dönüşmüştür : ' Kronstadt ' ". (Lenin, Toplu Eserler, cilt 32, sayfa 339, Almanca). Bir broşürde ise şunları yazmaktadır : " 1921 İlkyazı , - özellikle kötü hasat ve hayvanların ölmesi sonucunda - köylülerin zaten savaş ve abluka nedeniyle çok güç olan durumlarını iyice ağırlaştırdı. Bunun sonuçları ise genelde küçük üreticilerin iç 'doğa'sına uygun politik dalgalanmalardı. Bu dalgalanmaların en belirgin ifadesi Kronstadt'daki ayaklanmaydı. " (Agy. Sayfa 372 / 375).

Küçük burjuva ögelerdeki ikircimli tutumlar

" Kronstadt olayları sırasında en karakteristik olanı, küçük burjuva ögelerin ikircimli tutumlarıdır. ' Özgürlük ', ' serbest ticaret ', ' boyunduruktan kurtuluş ', ' bolşeviksiz sovyetler ' yada ' sovyetlerin yeniden kurulması ', ' parti diktatörlüğünden ' kurtuluş vb. gibi bulanık belgiler dışında kesin, açık seçik, belirli hemen hiç bir şey yoktur. Hem Menşevikler hem de Sosyal Devrimciler, Kronstadt Hareketi'nin ' kendi ' hareketleri olduğunu ilan ettiler... Tüm Beyaz Muhafız çeteleri, telsiz telgraf hızıyla denemek kadar çabuk, 'Kronstadt için harekete ' geçtiler ... Dış ülkelerde yayımlanan Beyaz Muhafız yanlısı Rus gazetelerinin elliden fazlası müthiş bir enerjiyle 'Kronstadt için ' bir kampanya açtılar. (Agy).

Beyaz muhafızlar ve bankalar tarafından sağlanan destek :

" Büyük bankalar, mali sermayenin tüm güçleri, Kronstadt'ı desteklemek için para toplamaya başladılar ... Eğer Martov, Berlin'de çıkardığı dergisinde, Kronstadt'ın sadece Menşevik belgilerini doğrulamakla kalmayıp, bütünüyle Beyaz Muhafızlar'a, kapitalistlere , çiftlik sahiplerine hizmet etmeyen anti - bolşevik bir hareketin mümkün olduğu kanıtlanmıştır, diye açıklarsa, bu tam anlamıyla darkafalı kendini beğenmişliğin bir örneğidir. Tüm gerçek Beyaz Muhafızlar'ın , Kronstadt ayaklanmacılarını göklere çıkarmaları ve bankalar aracılığıyla Kronstadt'a destek sağlamak için para toplamaları olgusunu bir yana bıraksak da hi ... " (Agy.)

Ana hedef : Bolşeviklerin dışında kaldığı bir iktidar değişikliği :

" Milyukov, ger çek Beyaz Muhafız gücünün ger çek taktiğini, kapitalistlerin ve çiftlik sahiplerinin gücü olarak açıklarsa, Çernov ve Martov'a oranla haklıdır ; bu taktik : kim olursa olsun, hatta anarşistler bile herkesi ve her çeşit sovyet iktidarını destekleyelim, yeter ki sadece bolşevikler devrilsin, yeter ki bir iktidar değişikliği sağlansın !.. 'Sadece bolşeviklerden uzak bir iktidar değişikliği, biraz sağ yada bir parça sol

olmuş hiç önemli değil, ondan sonrası yoluna girecektir ' - Milyukov bu noktada tamamen haklıdır. Bu, tüm ülkelerdeki devrimlerin tarihi ile, Ortaçağ'dan bu yana yüzyıllar boyu süren yeni tarih dönemiyle onaylanmış sınıfsal bir gerçektir. Dağılmış küçük üreticiler, köylüler ekonomik ve p o l i t i k olarak ya burjuvaziyle (. . .) yada proletarya ile birleşir ... 'Üçlncü ' bir yol, ' üçlncü' bir güç konusunda sadece kendini beğenmişler zırvalar ve hayal kurar." (Agy).

İşçi - köylü bağlaşıklığına, halkın gereksinimlerinin karşılanmasına, sendikaların görevlerine ve partinin üzerine düşen ödevlere ilişkin ekonomik ve politik sonuçlar Rusya Komünist Partisi'nin 10. Kogresi'nde çıkarılmıştır.

POLONYA KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ KURULUŞ KONGRESİNE

Berlin, 13 Aralık 1918

Sermaye ile emek arasındaki tarihsel çatışma başlamıştır ve başdöndürücü bir hızla gelişmektedir. Ya karşıdevrim yada sosyal devrim ! Bugün Alman proletaryasının karşısına dikilen katı seçenek budur. Alman proletaryası, diğer ülkelerdeki sınıf yoldaşlarının devrimci savaşları tarafından ne kadar desteklenir ve teşvik edilirse, savaşımını o kadar büyük bir coşkuyla yürütecek ve çabucak başarıya ulaştıracaktır ...

Spartakus Birliği
Karl Liebknecht

Oktobr Devrimi'nden sonra diğer ülkelerdeki karşıdevrimci saldırılar :

Oktobr Devrimi'nden sonra karşı devrimci saldırılar, salt genç sovyet iktidarına karşı diğer ülkelerdeki işçi sınıfının kapitalizmin boyunduruğundan kurtulma girişimlerine karşı da yönelikti. Almanya'da Kasım Devrimi'nden sonraki dönem, komünistlere ve sol sosyal demokratlara karşı girişilen karşıdevrimci hareketler ve uygulanan kanlı terörle karakterize edilir. Alman Komünist Partisi'nin (KPD) önderleri Karl Liebknecht, Rosa Luxemburg, Eugen Levine ve Leo Jogiches bu terörün kurbanları oldular. Onlarla birlikte binlerce devrimci işçi, Bremen ve Bayern'deki ' Sovyet Cumhuriyetleri'ni savunurken, 1919 Ocak ve Mart'ında Berlin'deki silahlı çatışmalarda, Kapp Darbesi'ne karşı verilen savaşlarda, Orta Almanya'da, Ruhr bölgesinde ve Almanya'nın diğer bölgelerindeki çarpışmalarda yaşamlarını yitirdiler. Bu zaman dilimini, " Savaş Sonrası Devrimci Bunalımlarda Alman İşçi Hareketi " adlı küçük eğitim kitapçığında ele almıştık.

Hitler faşistlerinin 1933'deki "koruyucu karşıdevrimi ":

Almanya'da 1933 yılında kanlı faşist diktatörlüğün kurulması, aslında Alman tekeli burjuvazisinin " koruyucu karşıdevrimi"nden başka bir şey değildi. İspanya'da cumhuriyete, dünya emperyalizminin en gerici güçleri tarafından kanlı bir şekilde son verilmişti. Daha sonraki en önemli karşıdevrimci hareket, Hitler Almanya'sının Sovyetler Birliği'ne saldırmasıydı. Yerimizin kısıtlı olması nedeniyle karşıdevrimle ilgili bu çok yönlü deneyimleri burada e-

le alamayacağız. Konuyu, emperyalizmin İkinci Dünya Savaşı'ndan sonraki karşıdevrimci saldırılarıyla sınırlamak ve seçilmiş örneklerle yetinmek zorundayız.

Bu konuda başvurulacak yapıtlar :

Sovyetler Birliği Komünist Partisi Tarihi. Cilt 4, 1. kitap. Moskova 1973.

Çapayev. D. Furmanov içsavaştan çıkan dersleri bir roman havası içinde aktarıyor. (Almanca baskı : Damnitz Verlag, München.

İŞÇİLER ! YURTTAŞLAR !

Anayurt elden gidiyor !
Kurtar onu !

Bu tehlike dıştan değil içeriden gelmektedir :
Yani SPARTAKUS GRUBU'NDAN

ÖNDERLERİNİ ÖLDÜRÜN !
LIEBNECHT'I ÖLDÜRÜN !

O zaman barış, iş ve ekmeye kavuşacaksınız !
Cephe Erleri

Ocak 1919'da karşıdevrimin çıkardığı bir duvar ilanı

II. DÜNYA SAVAŞINDAN SONRAKİ KARŞİDEVİRİMCI FAALİYETLER

Hitler faşizmine karşı savaşında ana güç : Sovyetler Birliği :

İkinci Dünya Savaşı, batılı güçler, gerici çevrelerin beklediğinden farklı bir şekilde sona erdi. Amaçları Sovyetler Birliği ile faşist Almanya'yı karşı karşıya getirmek ve faşist Alman emperyalizmini sosyalizme karşı vurucu güç olarak kullanmaktı. Ama Sovyetler Birliği, Hitler faşizmine karşı verilen savaşta ana güç olarak ortaya çıktı ve halk yığınlarının ve onların anti - faşist, anti - militarist düşünceleri üzerinde gittikçe artan etkilerde bulundu. SSCB'nin barış uğruna verdiği savaş uluslararası gelişmeyi öylesine etkiledi ki yalnızca tüm emperyalist güçleri birlikte Sovyetler Birliğine karşı yöneltme planını başarısızlığa uğratmakla kalmadı, Sovyetler Birliği ile batılı güçlerin anti - Hitler koalisyonunda biraraya gelmelerini de sağladı.

Halkların anti - faşist kurtuluş savaşlarında görülen gelişmeler :

Hitler Almanya'sı tarafından işgal edilmiş ülkelerde, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda anti - faşist kurtuluş savaşları yayılmaya başladı. Bu savaşlar, savaş sonrasının hareketli devrimci gelişmesine bir başlangıç noktası oldu. Halk yığınlarının yürü-

tülen anti - faşist savaşların dolaysız sonucu olan devrimci savaş sonrası süreci boyunca toplam on bir devlet doğrudan doğruya emperyalist sistemden yüz çevirdi.

Faşizmden kurtulan halkların yönlerini belirleme uğrunda verdikleri sert sınıf savaşları :

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra halk yığınlarının, artık kapitalist sistemde sadece düzeltmeler yapmak istemediği, tersine bu sistemin aşılmasını gündeme getirdiği ülkelerde politik ve toplumsal yönün belirlenmesi uğrunda sert sınıf savaşları patlak vermişti. Bu durum şu ya da bu biçimde tüm halk demokrasileri için de geçerliydi. Bir an için 1948 yılında en uç noktasına varan Çekoslovakya'daki sınıf savaşlarını aklımıza getirelim. Yada Polonya'yı ... Özellikle Polonya örneği çatışmaların vardıgı şiddeti gözler önüne sermektedir. 1944'den 1947'ye kadar Polonya'da 90 binden fazla üyesiyle toplam 1.364 yasadışı politik örgüt ve silahlı grup etkinlik gösterdi. 1944 - 1948 yılları arasında bu politik ve askersel yeraltı örgütleri tam 54 bin 800 olaya karışarak devlete karşı terör eylemlerinde bulundular. Bu karşıdevrimci terörün bilançosu : 17 bin 152 cinayet, kamu kuruluşlarına ve devlet kurumlarına yapılan tam 6 bin 124 baskın, 1.030 demiryolu ve köprü sabotajı, vb.

YUNANİSTAN ÖRNEĞİ

1944 kurtuluş hareketinin başarıları :

Yunanistan'da da sert sınıf savaşları patlak verdi. İngiltere ve ABD hükümetleri, kurtulan ülkelerdeki anti - faşist ve demokratik güçleri destekleyeceklerine dair büyük sözler vermelerine karşın, gerçekte bunun tam karşısı bir politika izliyorlardı. 1944 Güzü'nde Sovyet ordusu faşist Hitler ordularını ezip geçiyor ve Balkan'larda ilerliyordu. Yunanistan Halk Kurtuluş Ordusu (ELAS) birlikleri geri çekilen Nazi kıtalarına karşı hücumlarını artırdı. 12 Ekim 1944'de ELAS birlikleri Atina'yı ve bir kaç gün sonra da tüm ülkeyi kurtardılar. Yunanistan Komünist Partisi'nin girişimiyle 1941'de kurulan ve Yunan halkının çoğunluğunun isteklerine yanıt veren Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin (EAM'ın) programına göre, faşizmden kurtulduktan sonra anti - emperyalist, demokratik devrimin tamamlanması gerekiyordu. Bunu önlemek üzere, 13 Ekim 1944'de İngiliz birlikleri Atina ve Pire çevresindeki, ELAS tarafından kurtarılmış bölgelere çıkarma yaptılar. Çıkarmanın amacını, kuzeye doğru çekilen düşmanı izlemek sanan halk, İngiliz erlerini coşkuyla karşıladı.

Ekim 1944'deki İngiliz müdahalesi :

Ama kısa süre sonra İngiliz birliklerinin Yunanistan'da başka amaçlar peşinde oldukları açığa çıkmıştı : Papandreu Hükümeti'ndeki gerici, monarşist öğelerin konumlarını güçlendirmek ve demokratik bir gelişmeyi önlemek için ELAS'ı dağıtmak ve silahsızlandırmak. Kasım ayı içinde tüm ELAS birliklerinin silahsızlandırılması için emir verildi. İlerici bakanlar protesto amacıyla Hükümetten çekildiler. Atina ve Pire halkı bu ünlemlere karşı 3 Aralık 1944'de bir protesto düzenledi. Gerici polis ateş açtı. Halk bu kanlı saldırıya silahla karşılık verdi. İngilizlerin yoğun askersel ve zorbaca müdahalesiyle 1945 yılında Yunanistan'da güçler dengesi devrimci kurtuluş hareketinin zararına değişti.

" ELAS silahları teslim eder etmez gericilik, ulusal direniş hareketinin savaşçılarını, ulusal kurtuluş örgütlerini ve emekçilerin sendikal örgütlerini acımasızca izlemeye başladı.

Vakisa Anlaşması'ndan sonraki ilk yıllar içinde direniş örgütlerinin 85 bin üyesi tutuklandı ve direniş hareketinin 1.289 savaşçısı İngiliz'lerle Amerika'lılar ve içgericilik tarafından silahlandırılıp donatılan gerici sağın yarı askersel çetelerince öldürüldü. Direniş hareketi örgütlerinin üyelerinden onbinlercesi izlendi. Ya illegaliteye geçerek gözden kaybolmak zorunda kaldılar yada dağlara kaçarak gizlendiler. Gericiliğin ana hedefi, direniş hareketinin ana itici gücü olan işçi sınıfıydı. Emperyalistlerin planı, demokratik hareketi dağıtmak, krallığı

onarmak ve Yunanistan'ı Sovyetler Birliği'ne ve Doğu Avrupa'daki halk demokrasilerine karşı emperyalizm için bir köprübaşı ve yayılma bölgesi durumuna getirmekti. " (" Yiğitçe Savaşların ve Özyerinin 50 Yılı " , Yunanistan Komünist Partisi'nin 50. Kuruluş yılına YKP Merkez Komitesi'nin sunduğu tezlerden. Sayfa 40).

Yunan gericiliğinin kanlı karşıdevrimi :

Büyük Britanya'nın silahlı müdahalesi Yunan gericiliğine, erkî ele geçirme ve kanlı bir karşıdevrimi başlatma olanağı verdi. İlk aylarda gericiliğin başlattığı terör hareketine binlerce direniş savaşçısı kurban oldu. 75 bin'i tutuklandı, kurtuluş savaşına katılan 100 bin'den fazla kişi izlendi ve illegaliteye geçmeye zorlandı.

" Savaş alanında kalan 50 bin ölü, divan-ı harp kararıyla kurşuna dizilen 6 bin 500 kişi, tutukvehrlerine ve toplama kamplarına atılan ve insanlıkdışı işkenceler gören 40 bin savaşçı, yurtlarından kovulan bir milyon köylü ve 60 bin politik göçmen. İşte, iç savaşın bilançosu. İç gericilik, İngiliz ve Amerikan emperyalistleri Yunanistan'ı bu iç savaşa ulusal direniş güçlerini ve onun ruhu olan Yunanistan Komünist Partisi'ni ezmek için, hain oligarşinin iktidarını ve politik dünyasını pekiştirmek için, Yunanistan'ı Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere ve Yakındoğu ve Ortadoğu ülkelerine karşı ABD ve NATO'nun bir savaş üssü ve bir köprübaşı durumuna getirmek için sürüklemiştir. (Agy.)

ABD'nin açık müdahalesi :

Yunan gericiliğinin iktidarı 1947'de bir kez daha tehlikeye düştüğünde, ABD'nin Yunanistan'a açık müdahalesi başladı. 1947'de Truman Doktrini ve 1948 Marshall Planı üzerinden ülke Şubat 1952'de NATO'ya girmeye zorlandı. O günden bu yana Yunanistan'daki karşıdevrim, sosyalizme karşı uygulanan başarılı bir politika örneği olarak gösterildi. Konrad Adenauer, Amerika'nın isteğini, " kendilerini totaliter bir rejim için zorlayan hareketlere karşı özgür kurumlarını ve ulusal bütünlüklerini korumada özgür uluslara yardımcı olmak " diye ortaya koyarken Truman Doktrini'ni selamlıyordu. Amerikan emperyalizmi tarafından diğer uluslara karşı uygulanan bu politikayı, Türkiye ve Yunanistan'da başarıyla deneyden geçmiş bir " set çekme politikası" olarak kutluyordu ki bu ülkeler zamanında bir müdahaleyle, " Sovyetler Birliği'nden gelecek ani bir saldırıya karşı " korunabilmişlerdi. (Konrad Adenauer : Anılar 1953 - 1955, Stuttgart 1966, sayfa 20, Almanca).

Bu konuda başvurulacak yapıtlar :

" Anti - Hitler Koalisyonu " , Viktor Issraelian, Verlag Marxistische Blatter 1975, sayfa 419, Almanca).

"Kleine Enzyklopaedie Weltgeschichte " Cilt 1, Leipzig 1979, - Yunanistan Bölümü - Almanca).

" Akropolis " , yazar Jerzy Putrament 1947 yılındaki olayları bu romanda aktarmakta. Berlin 1977, Almanca).

DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ'NDE 17 HAZİRAN 1953

Emperyalizmin hedefi : DAC'ni ortadan kaldırmak :

DAC, kurulduğundan beri emperyalizmin başlattığı soğuk savaşa hedef olmuştur. DAC'nin ortadan kaldırılmasıyla birlikte Avrupa'da sosyalizmin " geri atılması " (rollback) başlayacaktı. Batı'nın birleşik güçlerince, DAC'ni gözden çıkarması için Sovyetler Birliği'ne baskı yapılacağı ve savaş öncesinin sınırları içinde Federal Cumhuriyet örneği yeni bir Alman devletinin kurulmasının sağlanacağı açıklandı. Batı Berlin NATO için bir çeşit "köprü başı" durumuna getirildi. Sosyalist ülkelere karşı girişilen düşmanca faaliyetlerin pek çoğu da bu-

radan başlatıldı. Gerici politikacılar, savaştan sonraki ilk yıllarda DAC ve Federal Almanya arasındaki ilişkilerde olduğu gibi DAC'nin Batı Berlin'e olan açık sınırlarından kendi amaçları doğrultusunda da yararlandılar. Ambargo önlemlerine başvurarak, para değeri üzerinde çeşitli işlemler yaparak, uzmanları batıya çekerek ve de birçok sabotaj ve terör eylemine karışan casus ve ajanları gizlice ülke içine sokarak DAC'ne karşı soğuk savaş yürütüldü.

Soğuk savaşın sertleşmesi :

1953 yılı başlarında ABD'nin yeni başkanı D. Eisenhower ve Dışişleri Bakanı J. F. Dulles, " geri atma " (rollback) politikasını ve çekirdeksel silahlar konusunda yoğun misilleme doktrinini hükümetlerinin resmi politikası olarak ilan ediyorlardı. Gerektiğinde savaşın eşğine kadar getirilmekten kaçınılmayacak bir dış askersel baskıyla ve sosyalist ülkelerdeki iç karşıdevrimci güçleri harekete geçirmekle sosyalist düzen devrilecekti. Yeni ABD yönetimi tarafından soğuk savaşın bu şekilde sertleştirilmesi, Federal Almanya'daki gerici güçleri, DAC'deki işçi - köylü iktidarını devirmeyi planladıkları " X - Günü " için yapılacak hazırlıkları hızlandırmaya teşvik etti.

DAC'deki ekonomik güçlükler üzerine yapılan spekülasyonlar :

Ayrıca DAC'de sosyalizmin kuruluşunda karşılaşılan ekonomik güçlükler konusunda da spekülasyonlar yapıldı. Karmaşık sorunların üstesinden gelmek için harcanan çabalar sırasında Sosyalist Birlik Partisi (SED) ve DAC hükümeti, sonradan hatalı olduğu anlaşılan kararlar da aldılar. Örneğin 1952 Güzü'nde, ağır sanayii, diğerleri ile oranlanmayacak bir hızla geliştirme kararı alındı. Bu nedenle tüketim malları sanayiindeki gelişme hızı düştü. Bu durum işçilerle diğer emekçilerin yaşam koşulları üzerinde olumsuz etki yarattı ve hoşnutsuzluklara yolaçtı. 1953 Haziran'ı başlarında SED ve hükümet, sosyalist devlet erkini ve ekonomiyi istikrara kavuşturmak ve işçilerin yaşam koşullarını düzeltmek için bir dizi köklü önlem aldı.

Emperyalizm planlarını tehlikeye düşüğünü görüyor :

Emperyalist gericilik bu kararlar karşısında planlarının tehlikeye düştüğünü farketti ve "X-Günü " için daha yoğun bir şekilde hazırlanmaya başladı. 17 Haziran 1953'de Berlin'de ve DAC'nin diğer bir kaç kentinde işi bırakmalar ve gösteriler oldu. Batı Berlin ve Federal Almanya'daki radyo vericilerinden ve casusluk merkezlerinden talimat alan illegal karşıdevrimci gruplar karşıdevrimci bir darbe hazırlamak için emekçiler arasındaki uyumsuzlıklardan yararlandılar.

Karşıdevrimci terör :

Karşıdevrimci güçler, SED ve hükümetin dağıtılmasını isteyerek parti bürolarına, devlet kurumlarına ve satış mağazalarına saldırdılar; binaları tahrip ederek kundakladılar. Tutukevlerine hücum edildi ve faşist savaş suçluları serbest bırakıldı. Kendilerine karşı çıkan sınıf bilinçli işçiler hırpalandılar ve öldürüldüler. İşçilerin sayıları gittikçe artan bir bölümü kısıktırcılardan uzak kaldı. DAC'de bulunan Sovyet Birlikleri, sonuçları önceden kestirilemeyen bir takım olaylara yolaçabilecek askersel bir çatışmanın çıkmasını önlediler.

Darbenin bastırılması :

Birliklerin işe karışmasıyla ve SED parti örgütlerinin yönetimi altında bir çok yerde kısıktırcıları fabrikalardan kovan sınıf bilinçli işçilerin harekete geçmesiyle darbe kısa sürede bastırılabilirdi.

Burjuva propagandası 17 Haziran'ı bir "işçi ayaklanması " olarak da tanımlamaktadır. Bu konuda ilk önce tüm çarelere başvurularak hedeflenen ve daha sonraki karşıdevrimci faali-

yetler için başlangıç noktası görevini yerine getirecek olan genel grevin gerçekleşmediğini söylemek gerekir. Buna karşın bazı bölgelerde işçilerden bir bölümünün grevlere katılmasını sağlamak başarılmıştır.

DAC işçi sınıfındaki değişiklikler :

İşçilerin belirli bir bölümünün grevlere ve gösterilere katılmalarının ana nedenleri, SED Merkez Komitesi'nin tezlerine göre şöyleydi :

" Son sekiz yıl içinde DAC işçi sınıfında büyük değişiklikler oldu. İlerici işçilerin büyük bir bölümü fabrikalardan alınarak devlet ve ekonomi örgütlerinin kurulmasında görevlendirildi. Bu nedenle başta büyük işyerlerindeki olmak üzere SED'in fabrika örgütleri zayıf düştü. Diğer yandan burjuvazinin proletarya dışı ögeleri, bunlar arasında faşist ögeler, eski devlet memurları ve 1945'den sonra ayrıcalıklı konumlarını yitiren ve eski ayrıcalıklarını yeni - den elde etme hayalleri kuran işverenler " işçi " olarak fabrikalara girdiler. Bu insanlar küçük burjuva ve burjuva görüş ve düşüncelerini, çalışmaya ve çalışma disiplinine karşı proleterce olmayan davranışlarını, aynı zamanda emek üretimini yükseltmeden devletten mümkün olduğunca çok elde etme çabalarını ve halk mülkiyetindeki işyerlerine karşı geneldeki olumsuz tutumlarını işçi sınıfının içine taşıdılar... İşçilerde proleter sınıf bilineinin gelişmesi için yapılan politik - ideolojik çalışmalar yetersizdi. Özellikle işçi sınıfının geniş kesimlerinin on iki yıllık faşist diktatörlükten sonra Nazi ideolojisinin etkisi altında kaldıkları olgusu gözönünde bulundurulmamıştı . (" Partinin Ödevleri ve İzleyeceği Yeni Yol " SED Merkez Komitesi'nin 26 Temmuz 1953 kararları, Almanya Sosyalist Birlik Partisi Belgelerinden, Cilt 4, Sayfa 455 / 456, Almanca).

Burjuva ideolojisine karşı verilen yetersiz savaş :

"DAC'deki devlet erkinin ve halk mülkiyetindeki işyerlerinin niteliği işçilere inandırıcı bir şekilde açıklanmadı. Parti, burjuva ideolojisine ve işçi sınıfı üzerindeki etkilerine karşı yetersiz bir savaş yürüttü ; DAC'deki işçi - köylü devletinin kurulması ve pekiştirilmesi için işçi sınıfının taşıdığı sorumluluk duygusunu işçilerin içinde yeterince uyandıramadı. Çalışma standartlarını yükseltmek için son zamanlarda geniş kapsamlı olarak yürürlüğe konan, iyice düşünülmeyen ve alelacele alınan idari önlemler ve kemerleri sıkma politikasındaki yanlış uygulamalar, işçiler arasındaki bazı kesimlerin yaşam koşullarında, hoşnutsuzluk yaratan kısmi bir kötüleşmeye yol açtı ... " (" Partinin Ödevleri ve İzleyeceği Yeni Yol " SED Merkez Komitesi'nin 26 Temmuz 1953 kararları, Almanya Sosyalist Birlik Partisi Belgelerinden).

Baş ödev, tüm işçi sınıfının kazanılmasıdır

Merkez Komitesi, Parti'nin baş ödevi olarak, bıkmadan ve sabırlı bir şekilde yapılacak çalışmalarla işçileri inandırarak tüm işçi sınıfını SED'in politikasına kazanmak olduğunu açıkladı. Bu ise her şeyden önce sendikalarındaki çalışmaları güçlendirmekle ve sendika yönetimlerine yardımcı olmakla, çalışmaların merkezinde işçi sınıfının doğrudan maddesel , sosyal ve kültürel çıkarlarını gözönünde bulundurmakla sağlanır. Böylece Merkez Komitesi, partinin ideolojik çalışmalarının kesinlikle düzeltilmesi gerektiği sonucuna vardı, Diğer önemli bir ders de düşman tarafından uygulanan yöntemlerin gerçekçi bir değerlendirmesinden çıkarak, işçi - köylü erkini korumak için doğru önlemler almak ve uygulamaktır. Böylece SED Merkez Komitesi'nin girişimiyle Temmuz 1953'de devrimci kazanımları savunmak için işçi sınıfından silahlı savaş birlikleri oluşturuldu.

Bu konuda başvurulacak yapıtlar :

Heinz Heizer : DAC, Genel Tarihsel Bakış, Verlag Marxistische Blätter, 1979.

MACARİSTAN 1956

II. Dünya Savaşı'ndan bu yana reel sosyalizme karşı yapılan en azgınca saldırı :

Macaristan'daki karşıdevrim İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana reel sosyalizme karşı girişilen en azgınca saldırıydı. Macaristan Sosyalist İşçi Partisi (USAP) Merkez Komitesi'nin 27 Haziran 1957 günü yapılan Parti Konferansı'na sunduğu raporda, karşıdevrimci darbenin sadece Macar halkına büyük zararlar vermekle kalmayıp karşıdevrimin uyguladığı stratejilere ilişkin öğreti ve deneyimlere katkılarda da bulunduğu belirtiliyordu. "Karşıdevrimci saldırı, yüzyıllık marksist öğretiyi her yönüyle ve tam olarak onayladı. Burjuvazi ile işçi sınıfı arasındaki uzlaşmaz karşıtlık, Marx'ın 100 yıl önce ileri sürdüğü bu sav, 1956 Ekim'nde çok belirgin olarak dile geldi. Lenin'in, revizyonistlerin ve diğer küçük burjuva öğelerin 'saf demok-rasi' ve 'özgürlük' istekleri öne sürerek proletarya erkine saldırdıkları 1917'lerdeki Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin savaşım dönemi günlerinde kanıtlandığı gibi, böylesi koşullarda ileri sürülen istemler, proletarya erkinin baskısı altında bulunan burjuvazinin istemle-rinden başka bir şey değildir. Lenin tarafından saptanan bu gerçeklerin, bugün karşısında bulunduğumuz duruma da uygun düştüğü görülmektedir." (Janos Kadar : Sosyalist Bir Macaristan İçin, Verlag Marxistische Blätter 1976, sayfa 20).

1949'dan sonraki dönemde göze çarpan olumsuz yönler :

Merkez Komitesi'nin 27 Haziran 1957 günlü " Karşıdevrimden İstikrar Dönemine " başlıklı raporunda şunlar saptanıyordu : " 1949'dan 1953'e kadar geçen dönem ayrıntılı bir şekilde çözümlenmelidir ... Eğer bu dönemin bir bilançosunu çıkarırsak ki bundan kaçınamayız, 1949'dan sonra - yadsınamayacak büyüklükte başarıların elde edilmesine karşın - olumsuz yönlerin gittikçe artan ölçüde kendini duyurduğu saptanır... Kendini beğenmişlik ve azamet, erki ele geçirdikten sonra parti için oldukça büyük bir tehlike teşkil edebilir. Edindiğimiz bu bilgilerin, özellikle Ekim Olayları sırasında bizler için açıklık kazanan büyük öğreti-ler arasında sayılacağını söylemek sanırım bir abartma olmayacaktır ". (Agy. Sayfa 22/23).

Bilinen yanlışlara yeniden düşülmesi :

" Şurası açıktır ki 1953 Temmuz'unda görülen belirli yanlışlar - planlamada, köylü poli-tikasında ve yasallıkların çiğnenmesiyle düşülen yanlışlar - partiye, ülkeye ve halka oldukça büyük zararlar vermiştir. Ancak bu yanlışları düzeltme adına yapılan işlerin, asıl yanlışlar-dan on kat daha fazla zarara yol açtığını sanırım burada açıklayabilirim. Çünkü çalışma sıra-sında yanlışlara, hatta çok büyük yanlışlara düşülebileceği her koşulda halk tarafından da, parti üyeleri tarafından da anlayışla karşılanmaktaydı. Ama daha önceden düşülmüş , herke-sin bildiği ve gördüğü yanlışlar yinelendiğinde, bunu hiç kimse anlayışla karşılayamaz ve hiç bir önder hoşgörülemez. Bütün bunlar parti yönetiminin saygınlığını, devlet yönetiminin saygınlığını sarsmıştır. Bu nedenle, üç yıl boyunca düşülen yanlışları düzeltmek için verilen uğraş sırasında görülen gelgitlerin, partinin yığınlarla olan ilişkilerinde 1953'de meydana ge-len yanlışlardan çok daha büyük zararlar yolaçtığını söyleyebilirim.

Halkta ve Parti'de görülen öfke :

Bu durumda parti üyelerinin ve emekçi halktan büyük bir bölümün 1956 Güzü'nde derin ve haklı bir öfkeye kapılması doğaldı. Düşülen yanlışları düzeltme sırasında beliren gecikme-ler ve bu gecikmeler yüzünden yığınların duyduğu öfke - üç yıl içinde hatırı sayılır derecede artan öfke - ülkedeki sınıf düşmanları ve uluslararası emperyalizm tarafından beceriyle ve kurnaz bir biçimde kullanıldı ". (Agy. Sayfa 26 / 27).

1956 Ekim'i ortalarına kadar karşıdevrimci güçler silahlı bir darbe için çoktan hazırlanmışlardı. Ellerinde silahlı birlikler ve ayaklanmayı gerçekleştirmek için ayrıntılı planlar bulunuyordu. 23 Ekim'den 30 Ekim'e kadarki ilk aşamada gericilik açık anti - sosyalist belgilerle ortaya çıkmaya cesaret edemedi. Daha çok, " Stalinizme son ", " Demokratikleşme ve ademi merkezileşme ", " Macar ulusal komünizmi " gibi istemler ileri sürüyordu. Böylece darbeciler, eski parti yönetiminin dogmatik - sekteer politikasına karşı yığınlar arasında yaygınlaşan hoşnutsuzluktan yararlanmayı başardılar. 23 Ekim'de Budapeşte'de, karşıdevrimci güçler tarafından silahlı bir çatışmanın çıkması için kışkırtılan öğrenciler bir gösteri yaptılar. 24 Ekim'den bu yana başbakanlık görevini üstlenen Imre Nagy karşıdevrimi destekledi. Sınırların denetimi iyice elden çıktıktan sonra, dış ülkelerden Macaristan'a binlerce silahlı mülteci gizlice girdi. Darbecilere gönderilen silahlar ve diğer malzemeler, daha çok Amerikan uçaklarının uçuğu Viyana - Budapeşte havayolu üzerinden taşınıyordu. ABD ve diğer kapitalist devletlerin diplomatik temsilcileri darbecilere doğrudan doğruya talimat veriyorlardı.

Karşıdevrimin ikinci aşaması, açık terör :

Darbenin ikinci aşamasında ise gerçek kışkırtıcılar açıkça ortaya çıktılar. Dış ülkelerin desteğinden ve Imre Nagy'nin ihanet politikasından cesaret alan gericilik, 30 Ekim'den sonra açık teröre başladı.

" Budapeşte sokaklarında karşıdevrimci terör egemendi. Pekçok komünist ve ilerici insan öldürüldü. Parti savaşıları, LPG Başkanı, meclis başkanları, sosyalizm yandaşları gibi binlerce kişi taşrada zindanlara atıldı ve öldürülmeleri için hazırlık yapıldı. Politika sahnesinde kapitalistler, çiftlik sahipleri, bankacılar, prensler, kontlar başlarında Mindszenty olmak üzere yeniden göründüler. Parlamentoya girdiler ve iki gün içinde 28 karşıdevrimci parti kurdu - lar ... " (Agy. Sayfa 4).

Devrimci güçlerin yeniden örgütlenmesi :

Sosyalist kazanımlara yapılan bu açık saldırı bir çok işçinin gözünü açtı. Gericiliğin gitgide yalıtılması yanında devrimci güçler hızla yeniden örgütlenmeye başladılar. 3 Kasım 1956'da Janos Kadar'ın başkanlığında devrimci işçi - köylü hükümeti kuruldu. Halk iktidarının savunulması için Macaristan işçi sınıfının en bilinçli güçleri Komünist Partisi'ni, Marksist - Leninist Macar Sosyalist İşçi Partisi olarak yeniden örgütlediler. USAP ve devrimci işçi - köylü hükümeti, halk iktidarının gericiliğe karşı savunulması için Macaristan işçi sınıfına çağrıda bulundu. SSCB, yeni Macar Hükümeti'nin yardım dileğine üyarak silahlı karşıdevrimci grupların yenilgiye uğratılmasında desteğini esirgemedi. Sovyet Kızılordu'sunun yardımıyla, Macaristan uzun sürebilecek bir içsavaşın eşiğinden döndü.

Bu konuda başvurulacak yapıtlar :

Janos Kadar : Sosyalist Bir Macaristan İçin, Verlag Marxistische Blatter, 1976.

ÇEKOSLAVAKYA'DAKİ 1968 OLAYLARI

Anti - sosyalist stratejiye yeni bir yön verilmesi :

Emperyalizm Macaristan'da karşıdevrimin yenilgiye uğramasından sonra " geri atma " (rollback) politikasına ilişkin saldırgan stratejinin, açıkça dıştan bir karşıdevrim hareketine girişmenin başarısızlıkla sonuçlanacağını kabul etmek zorunda kaldı. O günden bu yana emperyalizmin anti - sosyalist stratejisinde , Avrupa'daki sosyalist devletleri içten sarsma çabaları ön plana çıktı. Sosyalist dünya sistemini yenilgiye uğratmak için askersel ve politik - dip-

" Tek düşüncemiz psikolojik yönden becerikli bir şekilde çağdaş propaganda araçlarının tümüne başvurarak komünist devletlerin kamu yaşamına sızmasıdır. Ulusal farklılıklardan, dinsel geleneklerden ve insani zaafılardan yararlanarak komünist devlet yönetiminin amaçlarına karşı ilgisizlik yaratmaktır. Ekonomik ve moral yönden düşülen yanılgıları ve benzeri yanılgıları, halkın pasif direniş (iş yavaşlatma) ve sabotajlar düzenleyebilecek duruma gelmesini sağlamak amacıyla acımasız bir biçimde sergilemektir. Komünist devlet başkaldırıların üstüne teker teker gittiğinde ki haksız olarak görünen bu tür önlemlere genellikle başvurulmaktadır, o zaman elden geldiğince geniş bir propaganda yaparak komünist sisteme karşı yeni bir nefret ve öfke yaratmaktır. Komünist ülkelerdeki insanlar bu şekilde bilinçli yada bilinçsiz olarak Batı'ya özgü düşüncelerin taşıyıcıları olacaklardır. Bu devletlerde iç değişiklikler ve dönüşümler için ... önkoşul olan genel bir huzursuzluk duygusu yaratılacaktır."

(A. von Schack : Dış Politika, Stuttgart 1962, sayı 11, sayfa 766)

lomatik yönden emperyalizmin elinde artık hiç bir olanak kalmadığından, sömürsünden kurtulan ülkelere karşı kullanacağı en önemli silah olarak ekonomiyi ve ideolojiyi saymaktadır. Resmen psikolojik (ruhbilimsel) savaş diye nitelenen bu ideolojik saldırının ana hedefi olarak Avrupa'da hangi sosyalist ülkenin seçildiğini, önceleri Devlet Bakanlığı Planlama Uzmanı ve daha sonra Başkan Carter'in danışmanı olan Brzezinski şöyle tanımlıyordu : " Arzu edilen dönüşüm şekli, Doğu Avrupa ülkelerinde içten gelecek bir liberalleşmeyle başlamalıydı ... Batıya olan tarihsel bağları ile ve komünistlerin erki ele geçirmelerinden önce daha genlikli olan yaşam koşullarıyla Doğu Avrupa, bu dönüşümü kuşkusuz Rusya'dan daha hızlı bir biçimde gerçekleştirecektir. Bu durum özellikle Çekoslovakya için ve daha dar çapta Macaristan ve Polonya için de geçerlidir. " (Brzezinski : " Paylaşım Yerine Seçenekler " Köln, Batı Berlin 1966, sayfa 179).

Bunlar Brzezinski'nin kendi düşünceleri değildi. Tersine emperyalizmin ortak stratejisiydi. Bilindiği gibi Franz Joseph Strauss da yıllar önce " Avrupa İçin Taslak " başlıklı program yazısında Federal Almanya politikasının önüne, bazı Doğu Avrupa ülkelerinde " başlar başlamaz farkedilecek bir gelişmenin " teşvik edilmesini ve " dönüşü olmayan bir noktaya getirilmesini " ödev olarak koymuştu. (Franz Joseph Strauss : "Avrupa İçin Taslak ").

Sosyalizm ile emperyalizm arasındaki çatışmanın odak noktasındaki Çekoslovakya :

Çekoslovakya 1968'den önce çeşitli nedenlerle Avrupa'da sosyalizm ile emperyalizm arasındaki çatışmanın hep odak noktası oldu. Emperyalizm, sosyalist devletler topluluğunun Güneybatı kanadındaki özel stratejik durumu nedeniyle, ama aynı zamanda Çekoslovakya'da gelişen sosyalist toplumun ideolojik üstyapısında görece bir güçsüzlüğün varlığını farkettiğinden, psikolojik savaşın tüm silahlarını Çekoslovakya üzerine yöneltti.

Karşıdevrimci amaçların aşamalı olarak gerçekleştirilmesi :

"Çekoslovakya'da karşıdevrimin amaç ve hedefleri 1956'da Macaristan'dakinin aynıydı. Ancak, taktik yöntemler değişik koşullar ve zaman nedeniyle farklıydı. Çağdaş emperyalizmin niyetlerini paylaşan ülkemizdeki anti - sosyalist güçler, Macaristan'da olduğu gibi, önce-

likle ideolojik ve politik yıkımın ve erki devirmenin yöntemlerine başvurmaya ve uzun bir dönemde karşıdevrimci amaçların aşamalı olarak gerçekleşmesine yöneldiler. Bu arada, bu güçler eğer planları bir dirençle karşılaşırsa, uygun bir anda marksist - leninist kadrolara ve sosyalizme gönül vermiş yurttaşlara karşı fiziksel teröre başvurmayı da hesapladılar.

Kazanılan deneyimler temelinde artık bugün, halkımızın devrimci kazanımlarına yönelen tehdidin nasıl büyüdüğü ve olayların karşıdevrimci gelişiminin neden önlenemediği ve Çekoslovakya'da sosyalizm davasını kendi gücümüze dayanarak, gerek politik savaşım yoluyla kendi iktidar araçlarımızın yardımı ile neden savunamadığımız sorusuna yanıt verilebilir ". (Çekoslovakya Komünist Partisi'nin XIII. Kongresi'nden sonra Parti ve Toplumdaki Bunalımlı Gelişimin Dersleri. ÇKP Merkez Komitesi'nin Aralık 1970 Plenumunda onaylanmıştır. J. Fojtik ve diğerleri. Çekoslovakya 1968, Verlag Marxistische Blätter, Frankfurt am Main 1978. Sayfa 132 / 133, Almanca).

Sosyalizmin temel standartlarına yönelik saldırı :

" Sosyalist devrimin gelişme süreci dünya sosyalist sisteminin varlığı koşullarında kendi nesnel yasallıklarına ve ulusal özgünlükleri de gözönünde bulundurarak sosyalist iktidarın karakterini belirleyen ve toplumsal ilerlemenin sistemli devrimci gelişmesini koşullandıran bağlayıcı ölçütlere sahiptir. Bu yasallıkların zedelenmesi sosyalizmin çıkarlarına ciddi zararlar verir. Bu yasallıkların tamamen olumsuzlanması ve yadsınması ise özünde anti - sosyalist ve karşıdevrimci bir tutum olur. Sosyalizmin kalıcı ve değişmeyen değerleri şunlardır :

- İşçi sınıfının ve onun öncüsünün, yani Komünist Partisi'nin yönetici konumu ;
- Proletarya diktatörlüğünün bir aracı olarak sosyalist devletin işlevi ;
- Marksist - leninist ideoloji ve onun yığınlar üstündeki etkisinin tüm araçlarla sağlanması ;
- Üretim araçları üzerindeki sosyalist toplumsal mülkiyet ve halk ekonomisinin planlı yönetim ilkeleri ;
- Proletarya enternasyonalizmi ilkeleri ve bunun dış politikada, özellikle Sovyetler Birliği ile ilişkilerde tutarlı bir şekilde gerçekleştirilmesi.

1968 Ocak'ından sonraki gelişmeler sağın, sosyalizmin tüm temel değer ve standartlarına karşı amaçlı bir saldırı yürüttüğünü ve Parti'yi ve tüm sosyalist politik sistemi düzenli bir şekilde sarstığı kanıtlanmıştır. Bu geniş kapsamlı baskının uygulanması, başlangıçta Parti'de ve ülkede güven kazanmışken yavaş yavaş marksist - leninist konumlardan sapan, sağ oportünist ve anti - sosyalist güçlerin dümen suyuна giren ve sonunda onların sembolü haline gelen Dubçek'in tutumu nedeniyle kolaylaşmıştı ". (Agy.)

İdeolojik alanda bunalım belirtileri :

" Ciddi sorunlar ve toplumumuzda uzun süreden beri varolan ve büyümüş bulunan ideoloji alanındaki bunalım belirtileri 1968 Ocak'ından sonra felsefede, toplumbilimde, tarihte, ekonomide, devlet ve parti kuruculuğu alanlarında burjuva ideolojisine tam bir teslimiyete ulaştı. Kültür ve sanatta marksist - leninist dünya görüşü temel ilkelerinin çarpıtılması, olumsuzlanması ve sonunda kabaca yadsınması üst düzeye çıktı. İdeolojik savaşım doğrudan, iktidar için savaşa dönüştü ... " (Agy. Sayfa 141).

Esas olan politik erktir :

Daha 12 Mayıs 1968'de Çekoslovakya Komünist Partisi (ÇKP) Başkanlık Kurulu üyesi Vasil Bilák il ve yöre birinci sekreterleri toplantısında yaptığı bir konuşmada şunları açıklamıştı : " Parti cihazına, güvenlik organlarına, mahkemelere, savcılığa, politik görevlilere saldırılmasına gözyumuyoruz. Generallere, askersel uzmanlara saldırılıyor mu ? Hayır, sadece ordudaki politik görevliler bu saldırının hedef tahtasıdır. Tek sözcükle komünizm kokan herşeye zarar verilmek istenmektedir. Klasikler, eğer devleti ve iktidarı ele geçirmek istersek eski devlet cihazını parçalamak zorunda olduğumuzu öğretmişlerdi. Şimdi de bu yapılmaktadır. Fakat biz sanki burada esas olanın erk sorunu olduğunu görmüyor gibi davranıyoruz."

(Vasil Bilâk, Wahrheit bleibt Wahrheit, 1967 - 1970 Arası Konuşma ve Makalelerden Seçmeler, Berlin 1973, sayfa 75, Almanca) .

21 Ağustos 1968'de Sosyalist Devletler Topluluğu'nun öteki üyeleri askersel birliklerini Çekoslovakya'ya gönderdiler.

" ÇKP'nin ve tüm toplumun 1968'de içinde bulunduğu derin bunalımın nedenlerinin ve bağlamlarının nesnel bir değerlendimesi ve aydınlatılması, Parti içindeki sağ güçlerin politikası nedeniyle iç güçlerin felce uğradığını, harekete geçemeyecek ve karşıdevrimin cepheden saldırısını durduramayacak durumda bulunduklarını çürütülemeyecek biçimde kanıtlamaktadır. Böyle bir durumda, karşıdevrimin binlerce insanın ölümüne yol açacak bir kardeş kavgasını başlatmasını bekleyerek, ondan sonra uluslararası yardıma başvurmak mı yoksa ülke içinde ve dışında yanlış anlamalar pahasına da olsa zamanında davranarak bir kanlı trajediyi önlemek mi gerektiğine karar verilmeliydi. 21 Ağustos 1968'de müttefik birliklerinin Çekoslovakya'ya girişi böyle bir kandökümünü önledi. Bu aynı zamanda zorunlu ve biricik doğru çözümdü. " (Bunalımlı Gelişmenin Dersleri, sayfa 145).

Bu konuda başvurulacak yapıtlar :

" Barış ve Sosyalizm İçin Çekoslovakya " , Gustav Husak, Verlag Marxistische Blatter, 1978, Almanca .

" Çekoslovakya 1968 - Bunalımın Dersleri " , Fotjik, Hartmann, Schmidt, Verlag Marxistische Blatter, Almanca.

POLONYA'DA 1980 - 1981 OLAYLARI

Polonya'daki son gelişmeler üstüne UZ'de bilgi vermiştik ve veriyoruz. Alman Komünist Partisi (AKP) Yönetim Kurulu'nun 6. Oturumu'nda sunulan raporda, Federal Almanya emperyalizminin karşıdevrimci entrikaları Polonya'daki olaylara bağlı olarak gözler önüne serilmişti . (" Politik Durum ve Alman Komünist Partisi'nin Federal Seçimlerin Son Aşamasındaki Görevleri Üzerine " Herbert Mies'in konuşması, UZ Gazetesi, 11 Eylül 1980, sayfa 5 / 6, Almanca).

Polonya'daki gelişmeler "Marxistische Blatter " , " Elan " , "Rote Blatter " ve ülkemizdeki diğer ilerici yayınlarda tartışıldı ve aktarıldı. Biz burada bu konuya kısaca değinmek istiyoruz. Daha önce incelediğimiz sosyalizme karşı girişilen karşıdevrimci saldırılar, kuşkusuz Polonya için de aynen geçerlidir. Burada bizler için en önemli bilgi kaynakları ilgili kardeş partilerin değerlendirmeleridir. Ancak şu ana kadar Polonya Birleşik İşçi Partisi (PBİP) tarafından yapılmış kapsamlı bir değerlendirmeye sahip değiliz. Buna karşılık Polonya'daki karşıdevrimci saldırılar son hızla ilerliyor. Biz burada, PBİP Merkez Komitesi 7. Toplantısında yapılan açıklamaların en önemlilerini aktarmakla yetineceğiz.

Politik bunalım devam ediyor :

PBİP Merkez Komitesi'nin 1 Aralık 1980 günlü 7. toplantısına sunulan Politik Büro raporunda şöyle deniyor : " Politik bunalım ... halâ sürüyor. Devlet cihazında ve ekonomide istikrarsızlık göze çarpmaktadır. Bu halkın geleceğini belirlemektedir. Ülkemizin içinde bulunduğu toplumsal sürecin yönü, sosyalizmin yazgısı ... belirleyici ölçüde Parti'nin tutumuna, davranış yeteneğine ve kararlılığına bağlıdır. Enerji alanındaki güçlükler büyüktür. Yatırımlar düzensizleşmiştir. Konut yapımında önemli oranda geri kalınmıştır. Dışsatım siparişlerini karşılamada ciddi ve önemli tıkanıklıklar vardır. En kötüsü halkın temel tüketim gereksinimlerinin karşılanması işinin kötü gitmesidir. Pazarlama düzensizdir. Gereksinimlerin ve giderilmesi düzensiz ve büyük ölçüde yetersizdir. Bazı alanlarda temel besin maddelerinin pazarlanmasında süreklilik yoktur... Bu durumda temel görev, güçlükleri artıran ve bunların hafifletilmesini engelleyen her şeyden kaçınmaktır. Ne yazık ki bir çok işyeri hatta halk ekonomisi için büyük önem taşıyan bütün işkollarında normal çalışma ritmine henüz ulaşılmamıştır. Bu durumu yaratan pek çok neden vardır. Bunlardan bazıları işçilere bağlı olmayıp,

deyim uygunsu, nesnel bir karakter taşımaktadır. Burada gereksinimlerin karşılanmasındaki, enerji alanındaki ve bir dizi başka alandaki güçlükleri sayabiliriz. Birbiri ardına gelen grevler, toplumsal gerilim, özellikle de işletmelerin bir bölümünde görülen kargaşalık ve disiplin eksikliği, üretim potansiyelinin tümüyle kullanılmasını engelleyen nedenler arasında hiç de önemsiz bir yer tutmuyor... Ücretler ve sosyal istemlerin elde edilebilmesi için işçiler arasında doğan grev havasının gerekçeleri anlaşılabilir. Bir çok emekçi halâ zorlu bir yaşam sürmektedir... " (PBİP Merkez Komitesi'nin 1 Aralık 1980'de yapılan 7. Plenumu'na sunulan PBİP MK Politik Büro raporundan).

Ekonomik durum

başka istemlere izin vermiyor :

" Sorun şurada yatıyor , içinde bulunduğumuz ekonomik durum tüm hatta haklı istemlerin hemen karşılanmasını engelliyor. Ücret fonlarının yükseltilmesinde çoktan tüm rasyonel sınırların aşılmış olduğunu belirtmiştik. Yine belirtiyoruz. Kazançlarla mal sürümü arasındaki farkın daha da artması doğrudan doğruya emekçilerin çıkarlarına ters düşmektedir... Prestij amaçlı yada doğrudan politik nitelikli grevler buna karşılık hiç bir şekilde mazur görülmez. Grev tehditleriyle ve hatta kamuya ait bina ve odaların işgaliyle bazı işyerlerinin yönetimlerinde olduğu gibi, voyvodalıklardaki devlet ve politik makamlarda da değişiklikler yapılması yönünde zorlama çabaları da derin huzursuzluklar yaratmaktadır. Bir dizi eylemler, dayatıcı istemlerin öne sürüldüğü, iktidar organlarına ve iş arkadaşlarına karşı göz yumulamayacak bir baskı ve küstahlık havası içinde yapılmaktadır." (Agy.).

İki başlı iktidar olmaz :

" Başkalarına kendi görüşünü dayatma, hatta taşkınlıklara neden olabilecek eğilimler, bildiriler, pankartlar, belgeler yada kuralların çeşitli biçimlerde çiğnenmesi ve başına buyruk davranışlar halinde kentlerin sokaklarına bazan da kamu kurumlarına kadar taşınmaktadır. Bütün bunlar "Dayanışma"ya bağlı bazı kişi ve örgütlerin, bir sendika örgütü olarak tüzüklerinde saptanmış olan çalışma alanlarının dışına çıktıklarını göstermektedir. Tescil edilen tüzük metninin dokunulmazlığı konusunda bu sendikanın kısa süre önce kabul edilen konumuna karşın böylesi bir davranış düşündürücüdür. Bu, aslında yasaların çiğnenmesidir. Bu, sadece devlet erkine ait olan sıfatları kendine yakıştırmadır. Bilindiği gibi hiç bir devlette - bizde de - iki başlı iktidar yoktur ve olamaz. " (Agy.)

Belirli gruplar ve kişiler dış ülkelerde,

emperyalizmle ilişki içindedir :

" Sorunun özü bu işçi hareketindeki, bu emekçi hareketindeki bazı kademelerin içine dış ülkelerdeki emperyalist merkezlere bağlı grup ve kişilerin sızmasıdır. Olumsuz etkilerde bulunan bu grup ve kişiler sosyalizme ve halk iktidarına karşı düşmanca niyetler beslemekte, çeşitli akımları ve renkleri temsil etmektedirler. Sert bir sınıf savaşı sürmektedir. Sosyalizm düşmanları zaman zaman ve taktik nedenlerden işçi sınıfının ardına gizlenmektedirler ; çünkü bu kendilerine, gelecek aşama için bir sıçrama tahtası olarak daha elverişli görünmektedir. İşçi sınıfı onlarla aynı yolu izlememektedir. Bu güçler, Polonya'daki sosyalist devletin sökülmesini, daha sonra da sarsılmasını ve yıkılmasını istemektedirler. Bu girişim özünde işçilere karşı yönelmiştir ve karşıdevrimcidir. " (Agy.)

Emperyalizmin umutları :

Emperyalizmin başta gelen çevreleri anti - sosyalist stratejilerinde sözde bağımsız olan sendikalarındaki güçlere ve özellikle bunlar arasındaki danışmanlara çok büyük umutlar bağlamaktadırlar. Geçen yılın güz aylarında grevler üstüne " Der Spiegel " şunları yazıyordu : " Walesa siperdeki teğmendir. Ama grev cephesindeki kurmay merkezi kesinlikle değildir. O-rada KOR'un beyin takımı oturuyordu ve her durumda grev komitesine öğütler veriyordu.

Hükümetle yapılan görüşmelerin metnini, hukusal açıdan pürüzsüz bir duruma getiriyordu." (Der Spiegel, Hamburg. 8 Eylül 1980).

KOR'un karşıdevrimci amaçları

" Kurmay merkezinin hangi amaçları izlediğini sözcüleri Kuron, Welt Gazetesi ile yaptığı bir konuşmada açığa vurmuştu. O, 'Polonya için son hedef olarak komünist olmayan, hele hiç bir şekilde sovyet tipi olmayan bir toplum sistemi, bir çoğulculuk ' istiyordu. O, 'Almanya'nın yeniden birleşmesinden yana' ydı. ' Çünkü Almanya yeniden birleşirse, Polonya nihayet komünist olmayan, demokratik bir ülkeyle ortak sınırlara sahip olacak'tı ve bu durum ' iç gelişmede olduğu gibi bir çok şeyi kolaylaştıracak'tı.

Demek ki sosyalist Polonya'nın ortadan kalkmasıyla iş bitmeyecek, DAC'deki sosyalizm de birlikte yok olacaktı. Sözde bağımsız sendikaların anti - sosyalist danışmanlara olan bağımlılığı tehlikesine dikkatleri çekmek acaba burada haklılık kazanmıyor mu ? Bu azdır bile. " FRankfurter Allgemeine Zeitung'dan Strauss'a kadar ülkemizdeki sendika düşmanlarının bu yeni sendika karşısında gösterdikleri coşku ve sözde bağımsız sendikaları parasal yönden destekleyen ABD Sendikalar Birliği (AFL - CIO) yönetiminin sağ kanadı tarafından alınan karar, daha da ileri boyutlara varan bir bağımlılık olasılığını akla getirmektedir. Ayrıca, diğer ülkelerdeki sendikaları, ABD emperyalizminin toplam stratejisinin çıkarları doğrultusunda etkilemenin, AFL - CIO'nun işleri arasında bulunduğunu da gözden uzak tutmamak gerekir. ABD Savunma eski Bakanı'nın yardımcısı Norton Halparin, " Yasa Tanımayan Devlet " adlı kitabında, AFL - CIO'nun CIA adına, Allende'nin başkanlığı sırasında Şili'deki sendikaları çökertme girişimlerinde bulunduğunu, karşıdevrimci sendikalar için Şili'ye para gönderdiğini ve Halk Birliği (Unidad Popular) düşmanlarını, ABD'deki gerici güçlerin egemen olduğu sendika okullarında eğittiğini açıklıyordu.

EMPERYALİZMİN UMUTLARI

" Polonya'daki politik ve ekonomik sorunlar... gelecekte bugünkünden daha da derinleşecektir. İşçiler tarafından grevlere başvurularak elde edilen ücret artışları tam bir enflasyonist nitelik taşımaktadır, çünkü bu artışlar hiç bir şekilde üretkenlik artışına bağlı değildir... Böylelikle gelecek bunalım önceden programlanmıştır ". (Christ und Welt - Rheinscher Merkur vom 29 Ağustos 1980).

" Muhalefet işlevini gelecekte geçici olarak yeni sendika hareketi 'Dayanışma ' üstlenmek arzusundadır. Onun erk aracı genel grevdir ". (Deutschland Rundfunk, 8 Ekim 1980).

" Bugün Polonya'da etkilerini sürdüren tüm muhalif güçlerin zamanla özgür sendikalar çevresinde toplanmayacağını kim - kimin adına - garanti eder " (Frankfurter Rundschau, 29 Ağustos 1980).

" Bu tür bir örgütün etkisiyle ' dinamit', bir beton parçasının çatlaklarına sı-zan su gibi nüfuz edecektir ve kısa süre sonra da infilak edecektir... Walesa'nın özgür sendikası komünizmi onarmamaktadır... " (Der Spiegel, 1 Eylül 1980). "Partinin denetimi altında olmayan özgür sendikalar, devlet içinde ikinci bir iktidar merkezi yaratırlar ... " (Die Welt, 2 Eylül 1980).

Polonya'daki anti - sosyalist güçlerin hedefleri :

Polonya'daki anti - sosyalist güçler, süregiden grevler ve grev tehditleriyle, ülkenin ekonomik gücünü aşan istemleriyle sosyalist Polonya'yı sürekli ekonomik sarsıntılar içinde tutma a-

macını götüldü. Süregiden ekonomik hoşnutsuzluklar aşamalı politik bir istikrarsızlığa temel hazırlayacaktı. Aşırı ekonomik ve sosyal istemlerle Polonya çok daha ağır borçlar altına girecek ekonomik yönden emperyalizme bağımlı kalması sağlanacaktı. Kuşkusuz anti - sosyalist strateji uzmanlarının planlarında , bu yoldan sosyalist Polonya'nın anti - emperyalist dayanışma içindeki maddi yükümlüklerini ve sosyalist ülkeler savunma örgütündeki ödevlerini yerine getirmesini güçleştirmek için harcanan çabalar da bir rol oynamaktadır. Böylelikle emperyalizm tarafından kızıştırılan silahlanma yarışının yükü Sovyetler Birliği'nin ve Varşova Anlaşmasına dahil öteki sosyalist devletlerin omuzlarına yüklenecekti. Emperyalizmin stratejileri böylece Polonya olaylarından kendi çabaları doğrultusunda yararlanmak, sosyalizmin karşısında askersel üstünlük elde etmek yada sosyalizmi "ölümüne silahlandırmak " için uğraşmaktadırlar.

Ekonomi politikasında düşülen yanlışlar :

Polonya'da işçiler arasında büyük bir hoşnutsuzluk belirdiyse ve bundan da karşıdevrim yararlanabildiyse, Parti ve hükümetlerin ekonomi politikasında düştükleri ciddi yanlışlar bu durumun ortaya çıkmasında başlıca rolü oynamıştır. Polonya'nın içine düştüğü bugünkü tüm ekonomik güçlükler yanında, ekonomik gelişme bilançosunun genelde çok olumlu olduğu gerçeği de unutulmamalıdır. Bu durum özellikle son on yıl için geçerlidir. Bu süre içinde örneğin sanayi üretimi iki katından daha fazla arttı. Yüzlerce büyük işletme kuruldu yada yenilendi. Milyonlarca yeni işyeri açıldı. Reel ücretler yüzde 50 oranında yükseldi. Devletin sosyal hizmetleri dört katına çıktı, vb.

Sorun ise yığınların hızla yükselen satınalma gücüyle, buna ayak uyduramayan mal arzı arasındaki derinleşen uçurumda ifadesini bulan ciddi ekonomik güçlüklerin bu gelişmelere eşlik etmesiydi. Bunun sonuçları, yükselen yaşam düzeyine karşın gözlenen yok'lar, mağaza önlerindeki kuyuklar, çalışan insanların duyduğu hoşnutsuzluktur.

POLONYA OLAYLARININ SOSYALİST DEVLETLER TOPLULUĞU ÜZERİNDEKİ ETKİLERİ HAKKINDA YAPILAN SPEKÜLASYONLAR

" Aslında Danzig'de varılan anlaşma, sovyet sistemindeki çöküşün tohumunu içinde taşımaktadır. Bu tohum, Doğu Avrupa üzerindeki Moskova hegemonyasının sadece bir patlamayla değil, bir aşınma sonucunda da çökebileceği mesajında yatmaktadır ". (Die Zeit, 5 Eylül 1980).

" Huzursuz bir Polonya'nın varlığı , Varşova Anlaşması'nın askersel politikasını kuşkusuz tehlikeye düşürecektir. DAC'deki hafif eğimli tepeler özelliğini gösteren Bohemya Sıradağları, Kremlin'deki askersel planları hazırlayanlar için ulaşım hatları Polonya tarafından güvenceye alındığı sürece bir değer taşımaktadır. " (Franfurter Allgemeine Zeitung, 22 Ağustos 1980).

laşım hatları Polonya tarafından güven altına alındığı sürece bir değer taşımaktadır. " (Frankfurter Allgemeine Zeitung, 22 Ağustos 1980).

" Yeni silahlanma dönemi Doğu ekonomisine ağır yükler yükleyecektir...Artan silahlanmanın yanısıra genlikli yaşam düzeyi: bir yana, ilgi çekici bir mal arzı için dahi zahmetsiz bir yol yoktur. Baskı yapılarak ulaşılan halkın kanaatkârlığı bu güne kadar Sovyet yönetiminin hesaplarında olumlu bir noktaydı. Ancak Polonya'da olduğu gibi sabır taşarsa yarar, zarara dönüşebilir." Süddeutsche Zeitung, 21 Eylül 1980).

Nesnel ekonomik yasaların çiğnenmesi :

Polonya'da satınalma gücüyle mal sürümü arasında derin bir uçurum oluştuysa, bu uygulanan ekonomi politikasında - hangi nedenlerden olursa olsun - nesnel ekonomik yasallıkların çiğnendiği anlamına gelir. Marksizm, her çeşit toplumsal koşullar altında maddi üretimin ve değişimin nesnel yasallıklara dayandığı gerçeğinden hareket eder. Sosyalizmde bu yasallıklar bilinçli olarak toplumun çıkarları doğrultusunda uygulanabilir. Bu yasallıklar gözönünde tutulmazsa - daha önceki üretim biçimlerinde olduğu gibi - bunlar toplum için az yada çok zararlı işleyişlerini sürdürürler. Sosyalist üretim biçiminin nesnel ekonomik yasallıkları arasında halk ekonomisinin planlı, oran dahilinde gelişmesi yasası bulunmaktadır ve bu yasa, bir yandan yığınların satın alma gücünde planlı, oran dahilinde bir gelişmenin zorunluluğunu ve diğer bir yandan da gerekli mal arzının karşılanmasını kapsamı içine almaktadır.

Kapitalist bunalımın ters yöndeki etkileri :

...ve dahası : Sanayiî gelişmesini hızlandırmak ve yaşam düzeyini yükseltmek için 70'li yılların ilk yarısında bir bölümü kapitalist ülkelerden alınan büyük kredilerle finanse edilen muazzam yatırımlar yapıldı. Kapitalist ülkelerdeki devresel üretim düşüşü ve buna bağlı olarak düşen gelişme hızları yüzünden, bu ülkeler gittikçe Polonya mallarının ithalini kısıtladı. Buna bir de ivedi gereksinim duyulan hammaddeler için dünya pazarlarındaki muazzam fiyat artışları ve önceden çekilmiş krediler için muazzam faiz artışları eklendi. Kapitalist ülkelere olan aşırı borçlanmaları (bugün 20 milyar doların üstünde) önlemek ve zamanı gelen ödemeleri yapabilmek için kapitalist pazarda halâ sürümü olan malların, özellikle de tüketim mallarının dışsatımı zorunluydu. Öteyandansa bu mallar içpazardan kısılarak sağlanıyordu ve böylece satınalma gücüyle pazara sürülen mal hacmi arasındaki uçurum daha da derinleşiyordu.

Tarımın geri kalmış yapısı :

Polonya'da satın alma gücüyle mal arzı arasındaki uçurumun başta gelen nedenlerinden biri tarımın olağanüstü geri kalmış yapısıdır. Diğer sosyalist ülkelerden farklı olarak toprağın çok büyük bir bölümü (yaklaşık yüzde 70'i) küçük köylü bireysel işletmeleri tarafından,ortalama dört - beş hektarlık tarlalar halinde bölünmüştür. Burada çağdaş teknik uygulanamamaktadır. Verim genel olarak kooperatif yada devlet işletmelerinin çok gerisinde kalmaktadır. Sosyalizm tüm önemli üretim araçları üstünde toplumsal mülkiyeti kurmak zorundadır, diyen marksizmin bu temel saptaması burada da doğrulanmıştır.

Yığın çalışmalarındaki hatalar :

Karşıdevrimin bu sorundan yararlanması Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin ve Polonya Sendikalarının çalışmalarındaki hatalar yüzünden kolaylaşmıştır. Bu hatalar, sosyalizmde sendikaların ödevlerine ilişkin leninci kuralların çiğnenmesiyle parti içi demokrasideki yetersiz gelişmeyle ve işçi yığınlarıyla parti ve sendika arasındaki bağların kopmasıyla yakından ilgilidir.

İdeolojik çalışmalardaki hatalar :

İşçi yığınlarıyla yetersiz bağlantı - ki PBİP bunu Polonya'daki toplumsal bunalım nedenlerinden biri saymaktadır - özellikle ideolojik çalışmalarda yapılan hatalarla yakından bağlıdır. PBİP'si MK'nin 7. Toplantısı'nda Genel Sekreter Kania yoldaş, şöyle diyordu : " Partinin öncü rolünü uygulamak için önkoşul, marksizm - leninizm ilkelerine dayanan ideolojik açıklıktır. Biz bu nedenle ... ideolojik teslimiyetçiliğe, partinin eylem yetisinin ve ideolojik birliğinin çiğnenmesine kararlı bir şekilde karşı çıkacağız ".

Titiz bir ideolojik çalışma bütün komünist partileri için zorunluyorsa, özel ulusal koşulları

nedeniyle bunun çok daha büyük ölçüde geçerli olduğu partiler vardır. Bunlar arasında AKP, ama kuşkusuz PBİP de bulunmaktadır. Polonya'daki kardeş partinin ideolojik çalışmalarındaki konumuna ek bir değer veren yönler arasında şu dört etkenin özel bir önem taşıdığı görülmektedir :

Polonya'da dinin yığınlar arasında yer yapması :

1 - Polonya'da dinin yığınlar arasında sağlam bir yer yapması, Polonya'nın paylaşılmasına ilişkin acı dolu tarihiyle ve parçalanmış ulusu birleştiren bir halka olarak kilisenin oynadığı rolle açıklanır ;

Polonya milliyetçiliği eğilimleri :

2 - Yaşanan bu tarihten Polonya halkında, olumlu bir rol oynamış olan ve bugün de oynayan, özellikle derin bir milli duygunun ortaya çıkmışlığına değil, bunun yanında halâ Polonya milliyetçiliği eğiliminin varlığını sürdürüyor olmasına dikkat edilmelidir.

Dış ülkelerdeki çok yönlü ilişkiler :

3 - PBİP'si ideolojik çalışmalarda, Polonya kökenli 20 milyon insanın kapitalist ülkelerde, özellikle ABD'de yaşadığı ve çok yönlü ilişkilerle Polonya yurttaşlarının düşüncelerini etkilediği olgusuna özel bir önem vermelidir ;

Birinci kuşak işçiler :

4 - Son olarak da Polonya işçi sınıfının çoğunluğu birinci kuşak işçilerden oluşmaktadır ve bunların çok büyük bir bölümü sadece ideolojik yönden değil, maddi yönden de köylülükle ve hele Polonya'daki özel mülk sahibi köylülükle göbek bağlarını halâ kesmemiştir. Bu durum gerek yığınlar içinde gerekse parti içinde özel bir çaba harcanmasını zorunlu kılmaktadır. Çünkü bir komünist partisi, ülkesinde, içinden doğduğu, ait olduğu işçi sınıfının bir parçasıdır.

Bu konuda başvurulacak yapıtlar :

" Volksrepublik Polen ", Wladyslaw Gora, VEB Deutscher Verlag der Wissenschaften, Berlin 1979.

" Polen und Wir ", Fragen - Argumente - Standpunkte. Alman Komünist Partisi yayını, Düsseldorf 1980.

ŞİLİ'DE KARŞIDEVRİM

Seçimlerde elde edilen başarılar parlamento dışı savaşımla pekiştirilmelidir :

Şili'de karşıdevrim sırasında meydana gelen acı olaylar da işçi sınıfına ve demokratik harekete önemli deneyimler kazandırmıştır. Şili'li yoldaşlar, Parti'nin aldığı kararlarda ve sayısız yayınlarda, örneğin " Barış ve Sosyalizm Sorunları " dergisinde gerekli dersleri çıkardılar. Şili örneği, işçi sınıfı ve bağlaşıkları olan demokratik güçler tarafından seçimlerde elde edilen utkunun, devrim sürecinin başlangıcı için büyük önem taşıyabileceğini göstermektedir. Ancak bu seçimlerde elde edilen başarıların, halk çoğunluğunun eylemleriyle, parlamento dışı savaşımlarla pekiştirilmesinin ve geliştirilmesinin kesinlikle zorunlu olduğunu da vurgulamaktadır.

" Şili halkı, devlet erkinin bir bölümünü cumhurbaşkanlığı seçimlerini kazanarak eline aldı. Oysa 1960'da yapılan Komünist ve İşçi Partileri Konferansı'nda kabul edilen bildiride, barışçıl devrim tezi ortaya atılırken ' parlamentoda sağlam bir çoğunluk ' sağlanması gerektiği belirtilmişti. . . Ama bizim deneyimizin temel içeriği başka niteliktedir ve şu görüşü doğrulamaktadır : İşçi sınıfı, sınıf savaşının gelişmesini kolaylaştırmak, silahını başlıca düşmanlarına karşı yöneltmek, toplumda olgunluk dönemine gelmiş değişimlerin hızını artırmak, halkın çoğunluğunu, gericiliği yenmesine ve onun elini kolunu bağlamasına elverişli bir güçler dengesi yaratacak biçimde etrafında birleştirmesi koşuluyla devrimi her türlü araçla gerçekleştirebilir. Şili Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 1977 Ağustos'unda yapılan Ple-

numu'nda şu sonuca varılmıştır : "Şili deneyimi, kimin kazanacağını bilmenin, her şeyden önce kimin kimi yığınlardan yalıtıldığını ve sonunda kimin, yani işçi sınıfı ile bağlaşıklarının mı güçlü, yoksa gericilikle bağlaşıklarının mı güçlü olacağını bilmeye bağlı olduğunu göstermiştir. Şili devriminin tüm sorunları, çözdüğü sorunlar kadar, çözüm bulamadığı sorunlar da hep buna bağlı kalmıştır. " (Luis Corvalan : Ülkemizde Silahsız Devrim Nasıl Gerçekleşti ? Yeni Çağ, Ocak 1978, sayı 1, sayfa 35).

İşçilerin çoğunluğu mutlaka kazanılmalıdır :

Şili örneği bir yandan devrim sürecinin başarıya ulaşması için işçi sınıfının ve diğer emekçilerin çoğunluğunu kazanmanın mutlaka zorunlu olduğunu, ama öteyandan da bu çoğunluk hareketsiz kalırsa, bunun yeterli olmayacağını göstermektedir. Zorunlu olan, toplumsal ilerleme süreci içinde bu çoğunluğun aktif olarak harekete geçmesidir.

" Bilindiği gibi devrim, beraberinde karşıdevrim tehlikesini de getirir ve devrimciler insiyatifi yitirdiği, devrim savunma durumuna düştüğü ve nihayet güçler dengesi devrim düşmanlarından yana döndüğü anda karşıdevrim harekete geçer. Şili'de bu durum, halk hareketinin yükselmesi ve büyük demokratik değişimlerin gerçekleştirilmesi döneminden, halk hükümetinin geniş yığınlarca desteklenmesi dolayısıyla elde edilen başarı ve kazanımlardan sonra baş gösterdi. Durumun değişmesinde çeşitli faktörler rol oynadı. Bu nedenlerden bir kaç, örneğin ithal mallarının korkunç derecede pahalılaşması, ihraç malları fiyatlarının ise fazlasıyla düşmesi hükümetin ve Halk Birliği'nin denetimi dışındaydı. Bu faktörler ve özellikle faaliyete ara vermeyen düşmanın tertipleri nesnel olarak ağır bir baskı etkisi yapıyorlardı " (Corvalan, Agy. Sayfa 37).

Gericiğin tutumu üstüne hayale kapılmamak gerekir :

Şili örneği bize çalışan halkın ekonomik ve politik erkinin temellerine el atıldığında gericiğin, parlamento meşruiyeti, anayasal ve yasal ilkelere saygı göstereceği konusunda asla hayallere kapılmaması gerektiğini de öğretmektedir. Dahası, başarılı bir anti - tekелci, demokratik devrim, halkın emekçi çoğunluğunun çıkarlarına hizmet eden yeni bir anti - tekелci, demokratik devlet aygıtının kurulmasını gerektirir.

Erkin tümüyle ele geçirilmesi zorunludur :

" Şili koşullarında, her devrimin baş sorunu, herşeyden önce Halk Birliği'nin düşmanı yalıtılmayı başarmasına, kendi üstünlüğünü sağlamasına bağlıydı. Böylelikle cumhurbaşkanlığı kazanıldıktan sonra, devlet aygıtının tümünün ele geçirilmesi ve devlet kurumlarında derin değişimler yapılması mümkün olacaktı... Şili'de bakır madenlerinin, büyük işletme ve tekелci bankaların millileştirilmesi, toprak reformunun gerçekleştirilmesi ve hemen hemen tüm dış ticaretin kontrol altına alınması gibi devrimci girişimler ancak düşmanın yalıtılması ve onun sahip olduğu gücün aşılmasıyla mümkün olmuştur. Ama iktidarın tümünün ele geçirilmesi gibi bir devrimci ödevin yerine getirilmesinde, bu üstünlüğün sağlanması başarılammıştır. Bunun başlıca nedeni de halk çoğunluğunun umutlarını, iktidarın kimin elinde olduğundan fazla hükümeti kimin yönettiği sorununa bağlamış olmasıdır. " (Corvalan, Agy. Sayfa 39).

Gerçek her zaman somuttur :

Sorumluluk bilincinde olan hiç bir komünist partisi, Şili'deki karşıdevrimden çıkan deneyimleri görmezlik edemez. Bununla ilgili olarak Luis Corvalan tarafından saptanan gerçeği önemle belirtmek gerekir :

" Şili devriminin kendine özgü nitelikleri - bunlar her devrimde olduğu gibi hiç de az değildi - ne olursa olsun, bu deneyimin ışığı altında, marksizm - leninizmin hiç bir ana tezin-den kuşku duyulamaz. Tam tersine devrim sürecinin tümünün derinden ve ayrıntılı olarak ço-

zültenmesi, devrimin genel yasalarının doğruluğunu ortaya çıkarmaktadır. Devrimde elde ettiğimiz başarıları bu genel yasaların uygulanmasına borçluyuz ; başarısızlıklarımıza ise bu yasaları küçümsemek, gözden kaçırılmaması gereken özellikleri doğru olarak değerlendirememek neden olmuştur. Bu açıktır. Ama bunun yanı sıra, Halk Birliği Hükümeti'nin düşmesine şu yada bu yasanın gözönünde bulundurulmamasının neden olduğunu ileri sürmek de ciddiyeyle bağdaşmaz. O dönemdeki durumu, engelleri, gerçek güçlükleri gözönüne almadan, yani süreçleri tüm olarak nesnel bir çözümlemeden geçirmeden tüm iktidarı ele geçirme sorununu çözemediğimizi, silahlı yola zamanında başvurmadığımızı savlayanlar bilimsel bir yol izlediklerini söyleyemezler. Lenin'in, gerçeğin her zaman somut olduğunu belirttiğini bir kez daha hatırlamalıyız ". (Corvalan, Agy. Sayfa 44).

Bu konuda başvurulacak yapıtlar :

V. Teitelboim u.a. : Chile - Erfahrungen der Revolution, Verlag Marxistische Blätter 1977.

L. Corvalan : Ülkemizde Silahsız Devrim Nasıl Gerçekleşti ? Yeni Çağ, Ocak 1978, sayı 1.

BUGÜN İÇİN ÇIKARACAĞIMIZ DERSLER

Sadece birkaç örnekle yetinmek zorunda kalarak tarihte yaptığımız bu kısa gezinti, karşı-devrimin gösterdiği çok yönlü çeşitlilikleri gözler önüne sermekte, bazı genelgeçer dersler üzerine dikkatimizi çekmektedir.

Karşıdevrimin ana hedefi :

Karşıdevrimin ana hedefi, politik erk ilişkilerinin işçi sınıfından yana değişmesini ya durdurmak yada geri çevirmektir.

- Bu nedenle karşıdevrim saldırının sivri ucunu işçi sınıfının politik erkine ve onun komünist partisine yöneltmektedir.

- Karşıdevrim her zaman için sosyalizme karşı önyargılı, çekingin davranan ve bilinç bakımından geri kalmış katmanlara göre yönünü çizmektedir.

- Karşıdevrim her zaman burjuva milliyetçiliğinden ve anti - sovyetizmden ideolojik silah olarak yararlanmaktadır.

- Karşıdevrimci girişimlerde her zaman ülke içindeki karşıdevrimci güçlerle emperyalist dünyanın güçleri arasında bir bağ bulunmaktadır.

- Devrimci gelişmeleri önleme yada boşa çıkartma uğraşlarında, sosyal reformcu ideoloji ve politika günümüz koşullarında gittikçe artan bir rol oynamaktadır.

- Sosyalizme karşı yapılan karşıdevrimci saldırılar, komünist partilerin düştükleri yanlışlardan yararlanılabildiği sürece çok tehlikeli olmaktadır.

Komünist partilerinin düştükleri yanlışlar ve nesnel güçlükler :

Ancak komünist partilerin düştükleri yanlışları ve ihmalleri, yeni toplum düzeni olarak sosyalizmin kuruluşu sırasında belirebilecek nesnel güçlüklerden ayırmak zorundayız. Emperyalist düşmanlar her ikisinden de yararlanma uğraşı içindedirler.

Uluslararası alanda eşi görülmemiş derecede sert sınıf savaşı koşulları altında yapılan ağır savaşımlardan sonra ekonomik yönden halâ geri kalmış ülkelerde başlanılmak zorunda kalınan sosyalizm kuruculuğunda olsun, bu zorlu sorunun çözümü sırasında sosyalistlerin yanlışlara düşmelerinde olsun güçlükler, engeller, çelişkiler tüm sosyalist devletlerde bulunmaktadır.

Leonid Brejnev yoldaş SBKP'nin XXIV. Kongresi'nde bu konuda şöyle diyordu :

" Bugünkü sosyalist dünya, başarıları ve geleceğe dönük umutlarıyla, karşı karşıya bulunduğu tüm sorunlarıyla herşeyin daha yerli yerine oturmadığı genç ve gelişen bir toplumsal sistemdir. Bir çok şey geçmiş tarihsel dönemin izlerini taşımaktadır. Sosyalist dünya hiç durmadan etkinleşen bir dinamizmle doludur. Sosyalist dünyanın gelişmesi doğal olarak eski ve yeninin mücadelesi içinde ve iç çelişkilerin çözümü yoluyla olmaktadır."

Sosyalizmde tarihsel olmayan bakış açısı yoktur :

Sosyalizm belirli ekonomik, politik ve ideolojik koşullar çerçevesinde gelişir. Bu koşullar bazı bakımlardan kısıtlamalar da getirir. Bu nedenle tarihsel olmayan, olguları idealize eden bir bakış açısı konusunda uyarıda bulunmayı zorunlu sayıyoruz. Bu tutum bazılarını sosyalizmden, bugün için hiç de mümkün olmayan aşamalar yapmasını beklemeye - ve bunlar gerçekleşmezse eleştirmeye - kadar vardır. Örneğin bazıları, sosyalizmde devletin giderek ortadan kalkmadığı, tersine iyice pekiştiği iddiasını getirmektedirler. Karşıdevrimci güçler bu tür "eleştirileri" bugün dahi seve seve ele almakta ve sadece ekonomik ve ideolojik yönden değil, tüm çarelere başvurularak yürütülen uluslararası sınıf savaşını gözönünde tutarak sosyalist devletin ortadan kalkması istemine iletişim araçlarında geniş yer vermektedir. Bu da genellikle sosyalizmin "demokratikleştirilmesi" belgisinin ardına gizlenerek yapılmaktadır. Tarihsel açıdan bakıldığında halâ yeni olan sosyalizmin, sömürü toplumlarından yani binlerce yıldan kalan safrayı üzerinden atmak isterken ortaya çıkan güçlüklerin küçümsemesi de ender görülen bir olay değildir.

Sosyalist devrimle burjuva devrimi arasındaki fark, kapitalist üretim ilişkilerinin, feodalizmin bağrında gelişmesi, ama sosyalist üretim ilişkilerininse kapitalizmin bağrında gelişmesidir. Bu nedenle burjuva devrimi devlette ve politikada görece kısa sürede bir dönüşümle tamamlanmaktadır. Burjuva devriminin anlamı zaten varolan kapitalist işletmelere uyan burjuva devlet ve politikasına ilişkin bir üst yapının kurulmasıdır. Sosyalist devrimin anlamı ise, sosyalist iktidarın - sosyalist demokrasinin - kurulmasıyla çözülmesi gereken ana sorunun daha yeni ortaya çıkmasıdır : Yani, sosyalist üretim biçiminin kurulması.

Sosyalizm sınıf savaşları içinde kurulur :

Bu, sadece iç ve dış düşmanlara karşı verilen sert sınıf savaşları içinde gerçekleşebilecek tarihsel bir dönemin tümüne düşen bir ödevdir. Bu aynı zamanda kooperatiflerde birleşmelerini sağlamak üzere köylülerin ve zenaatçıların kazanılması ve böylelikle ekonomik yaşamın bu olağanüstü önemli alanına sosyalizmin girebilmesi için direngen ve sabırlı bir mücadeleyi de gerektirmektedir. Bu, ideolojik, ekonomik ve politik alanda büyük çabalar harcanmasını ve hayal gücünün zorlanmasını isteyen bağlaşıklar politikasının çok karmaşık bir sorunudur. Eğer sorun tam olarak çözülmezse, sosyalizmde hangi büyük dertlerin ortaya çıkacağı Polonya örneğinde görülmektedir. ● ●

Ayrıca başka bir farklılık daha vardır: Burjuva devrimi, üretim araçları üzerindeki özel mülkiyet kurumuna değil, sadece feodal mülkiyet biçiminin dış görünüşüne saldırır. Feodal üretim araçları sahibinin bir kapitaliste dönüşmesi de oldukça sık rastlanan bir olgudur. Sosyalist devrim ise üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete tamamen karşıdır. Bir kapitalist, işçi sınıfının yanına geçebilir ama bu başka bir özel mülkiyet sahipliği konumuna geçiş değildir. Tersine özel mülkiyet sahipliği, bundan doğan sömürü son bulmaktadır. Ayrıca kural dışı bir durumdur. Özünde ise sözkonusu olan, sosyalist devrimin binlerce yıldır süregelen sınıflı toplumdaki değer yargılarına ve önyargılara karşı çıkmasıdır. Bu durum sert savaşım koşullarının doğmasına yolaçmakta ve demokrasinin somut biçimi üzerine etkilmektedir.

Bilincin kapitalist düzen tarafından biçimlendirilmiş içeriği :

Emekçi halk yığınlarının devrik sömürücülerden sayıca üstün olmasına karşın, sömürücüler başlangıçta - politik iktidar ellerinde olmasa bile - bazı yönlerden halk güçlerinden daha güçlüdürler. Çünkü insanların davranışını bilinçlerince belirlenmektedir. Sosyalizme ulaşanların bilinçlerinde dahi önceki düzenler ve kapitalist düzen tarafından biçimlendirilmiş bir içerik vardır. Ayrıca geleneksel moral, din, mülkiyet hırsı ve kapitalizmin kişiye aşıladığı insanın kendi varlığı için duyduğu endişe de buna eklenmektedir. Bütün bunlar bir çeşit yaşam alış-

kanlıkları, insanın ikinci bir doğası durumuna gelmiştir ve gayret göstererek aşılması gerekmektedir. Bunun da bir yere kadar açık savaşım koşullarında geçmesi zorunlu olmaktadır. Çünkü karşıdevrimci güçler için, " Özgür Avrupa ", " Almanya'nın Sesi " gibi vericilerle, kültür diplomasileriyle, çok büyük boyutlara ulaşan turizmle geçmişteki yaşam alışkanlıklarının kalıntılarına eklenebilecek ideolojilerini sosyalist ülkelere gizlice sokabilmek için bir çok yol açık bulunmaktadır. Sömürücüler başlangıçta devrimden sonra da vardır. Gerçi devlet erki ellerinde değildir ama halâ kısmen de olsa ekonomik bir güce sahiptirler; aralarında ilişkiler sürmektedir ve dış ülkelerle bağlantıları vardır. Yüksek eğitimden geçen uzmanların büyük bölümü burjuva sınıftan çıkmıştır yada ona sıkı bir şekilde bağlı bulunmaktadır. Bu nedenle sosyalizmde ya hiç yada çok dikkat edilerek kullanılmalıdır.

Buna karşılık sömürülen yığınlar sinik, bilgisiz, eğitimsiz, yıldırılmış ve parçalanmıştır. Hiç de az olmayan bir bölümü mülkiyet düşüncesine bulaşmıştır. Aralarında sınıftan ayrılmak zorunda kalmış eski küçük mülkiyet sahipleri az yer tutmamaktadır. " Bir şeyin yoksa değer de yoktur ", " az olsun ama benim olsun " anlayışı halk deyimlerine kadar girmiştir.

Milliyetçiliğin etkileri :

Çeşitli nedenlerden ötürü milliyetçilik, burjuva ideolojisinin en uzun ömürlü kurumu olarak ortaya çıkmaktadır. Karşıdevrim, bu milliyetçiliği ele alıp anti - sovyetizmle bağdaştırarak büyük bir özenle kullanır. Örneğin Almanya'nın bölünmesinde Amerikan ve Alman burjuvazisinin suçunu yadsıyarak, bunun yerine " Ruslar "ın sorumlu tutulması gibi. Yada " Polonyalılar " söz konusu olunca, anarşiden vazgeçmeleri ve çalışmaları istenir, yoksa " Ruslar " gelirler. Sanki Polonya yurttaşları için kendi yaşamları gereği çalışmak ve evinin düzenini sağlamak zorunlu değilmiş gibi. Bütün bunlardan, kapitalist geçmişin ve mirasın ve emperyalizm ile sosyalizm arasındaki uluslararası çok sert sınıf savaşının neden olduğu pek çok çatışma ortaya çıkmaktadır.

Sosyalizmin kuruluş deneyimleri

gözönünde bulundurulmalıdır :

Bu sorun grubuna bir de yeni sosyalist erkin kısmen kaçınılmaz olan eksiklikleri, zayıflıkları ve düştüğü yanılgılar eklenmektedir. Fakat bugüne kadar görülmemiş bir iş başarılmaktadır. Yine de Marx, Engels ve Lenin'in teorileri, onyıllar süren sosyalizmin kuruluş deneyimleri, genelleştirmeye elverişli pek çok bilgileri, öğretileri ve sosyalizmin ortaya çıkarılan yasalarını içermektedir. Bunların benimsenmesi ve uygulanmasıyla karşıdevrimci eylemlerin meydana gelmesine neden olabilecek bir dizi yanılgıdan kaçınılabilir. Ayrıca Marx, Engels ve Lenin'in teorilerini ve sosyalist ülkelerin kuruluş deneyimlerini ayrıntılı bir biçimde incelemenin ve çalışmalarda gözönünde tutmanın ne kadar büyük önem taşıdığını da kanıtlamaktadır. İşçi sınıfı partisinin yetersiz ideolojik - politik çalışma yapması karşıdevrimin işine yarar.

Sosyalizmin sadece, yaygın demokrasiyle, zorunlu merkezi planlama, yönetim ve koordinasyon arasında diyalektik açıdan doğru bir ilişkinin sağlanması sonucunda kurulabileceğine ilişkin leninci düşünceye tam olarak uyulması da bunlar arasındadır. Hiç bir parti sonunda yığınların desteğini yitirmeden, yığınlarla uzun süre doğrudan ilişki kurmadan kalamaz.

Karşıdevrim bu tür sorunlardan yararlanmayı denemiş ve denemektedir. Polonya örneğini ele alalım. Halk ekonomisinin üretim araçları imal eden bölümü ile tüketim malları üreten bölümü arasındaki ilişkiye ait Marx tarafından ortaya çıkarılmış yasalara önem verilmemesi ve sonunda da uyulmaması, yığınlar arasında hoşnutsuzluk yaratan ve karşıdevrime ilk adımı atması için olanak tanıyan pazar sorununun büyümesine neden oldu.

Devrim ve karşıdevrimden kazanılan deneyimler :

Devrim ve karşıdevrimden kazanılan deneyimler bizlere şunları göstermektedir :

- Devrimin temel sorunu erk sorunudur ve öyle kalacaktır. Sosyalizm ancak, işçi sınıfının

iktidarı diğer emekçilerle bağlaşıklık içinde kurulur ve devrim sınıf düşmanlarına karşı savunulursa yaşayabilir ve gelişebilir. Hem içten hem de dıştan olmak üzere böylesi saldırılar ise kaçınılmazdır.

- Sosyalizme geçiş ancak işçi sınıfı ve bağlaşıkları politik erki ellerine geçirdikten sonra bu erkten, kapitalist ve diğer sömürücülerin sosyo - ekonomik egemenliklerini ortadan kaldırmak için ve tüm önemli üretim araçları üzerinde toplumsal mülkiyeti kurmak için yararlanır- sa mümkündür.

Sosyalizmin etkisi ancak işçi sınıfı ve komünist partisi, ekonominin ve tüm toplumsal ilişkilerin sosyalist dönüşümü için emekçi yığınları harekete geçirebilirse ; komünist partisi tutarlı bir yığın çalışması yaparsa, parti içi demokrasiyle ve sendikalarla yığın örgütlerindeki yaygın demokrasiyle işçi sınıfının bağlaşıklarının gittikçe genişleyen bölümünün aktif olarak sosyalizmin kuruluş süreci içine çekilmesini sağlayabilirse mümkündür.

- Sosyalizm ancak, insanların kafalarından geçenler uğruna tutarlı savaş yürütülürse, ideolojik çalışmalarda harcanan sürekli çabalarla burjuva düşüncesinin aşılması ve yeniden yayılmaması sağlanırsa varlığını sürdürebilir.

TÜSTAV

